

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetukset (EY, Euratom) N:o 1287/2003, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, markkinahintaisen bruttokansantulon yhdenmukaistamisesta ("BKTL-asetus")⁽¹⁾** 1
- Komission asetukset (EY) N:o 1288/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4
- Komission asetukset (EY) N:o 1289/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, voimaston keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa 6
- Komission asetukset (EY) N:o 1290/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2003/2004 7
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 1291/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, tiettyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 säädettyyn "Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin" annetun asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä (pane di Altamura)** 12
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 1292/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, lopullisen polkumyynitullin käyttöön otosta muun muassa Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2604/2000 liittyvän "uuden viejän tarkastelun" vireillepanosta, yhden vientiä harjoittavan tuottajan tuontiin sovellettavan tullin kumoamisesta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta** 20
- Komission asetukset (EY) N:o 1293/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta 23
- Komission asetukset (EY) N:o 1294/2003, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003, vähennyskertoimen soveltamisesta perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tavaroiden tukitodistuksiin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla ... 24

Neuvosto

2003/516/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 6 päivänä kesäkuuta 2003, keskinäistä oikeusapua ja rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä koskevien sopimusten allekirjoittamisesta** 25
- SOPIMUS rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä** 27
- Sopimus keskinäisestä oikeusavusta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä** 34

2003/517/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 15 päivänä heinäkuuta 2003, Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen tarkistamista varten tarvittavista tilastotiedoista** 43

2003/518/EY:

- * **Neuvoston suositus, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, Euroopan keskuspankin puheenjohtajan nimittämisestä** 45

Komissio

2003/519/EY:

- * **Komission päätös, tehty 5 päivänä maaliskuuta 2003, tukijärjestelmästä, jonka Italian tasavalta (Sisilian alue) aikoo toteuttaa yritysten kansainvälistymisen edistämiseksi ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 650)** 46

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY, EURATOM) N:o 1287/2003,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003,
markkinahintaisen bruttokansantulon yhdenmukaistamisesta ("BKTL-asetus")
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29 päivänä syyskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/597/EY/Euratom⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽²⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden markkinahintaiseen bruttokansantuloon, jäljempänä 'BKTLmh', perustuvan yhteisön oman varan osuuden kasvun vuoksi on tarpeen edelleen parantaa tämän aggregaatin vertailukelpoisuutta, luotettavuutta ja kattavuutta.
- (2) Nämä tiedot muodostavat myös tärkeän analyttisen välineen kansallisten talouspolitiikkojen koordinoimista ja monia muita yhteisön politiikkoja varten.
- (3) Neuvoston päätöksessä 2000/597/EY/Euratom todetaan, että omien varojen osalta BKTLmh on yhdenmukainen markkinahintaisen bruttokansantulon, jäljempänä 'BKTL', kanssa, sellaisena kuin komissio sen laskee sovellettaessa Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmää, jäljempänä 'EKT 95', Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (4) BKTL-tietojen on oltava vertailukelpoisia. Nämä tiedot voivat olla vertailukelpoisia vain, jos kyseeseen tulevia EKT 95:n määritelmiä ja tilinpitosääntöjä noudatetaan. Todellisuudessa käytettyjen arviointimenetelmien ja perustietojen olisi tämän vuoksi mahdollistettava EKT 95:n mukaisten määritelmien ja tilinpitosääntöjen virheetön soveltaminen.

- (5) BKTL:n laadinnassa käytettävien lähteiden ja menetelmien on oltava luotettavia. Tämä tarkoittaa sitä, että perustaltaan vahvoihin ja tarkoitukseen soveltuviin perustilastoihin olisi sovellettava moitteettomia menetelmiä aina kun tämä on mahdollista.
- (6) BKTL-tietojen on oltava täysin kattavia. Tämä tarkoittaa sitä, että niissä olisi otettava huomioon myös toiminnot, joista ei anneta tietoa tilastollisissa tutkimuksissa eikä vero- ja sosiaaliviranomaisille tai muille hallintoviranomaisille. BKTL:n kattavuuden parantaminen edellyttää soveltuvan tilastopohjan ja soveltuvien arviointimenetelmien kehittämistä sekä riittävien mukautusten tekemistä.
- (7) Toteuttaakseen tavoitteensa toimittaa BKTL-tiedot omien varojen osalta komissio ryhtyy toimenpiteisiin jäsenvaltioiden BKTL-tietojen vertailukelpoisuuden, luotettavuuden ja kattavuuden parantamiseksi.
- (8) Markkinahintaisen bruttokansantuotteen muodostamisen yhdenmukaistamisesta 13 päivänä helmikuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/130/ETY, Euratom⁽⁵⁾ säädetään menettelystä BKTL:n vertailukelpoisuuden, luotettavuuden ja kattavuuden todentamiseksi ja arvioimiseksi BKTL-komiteassa, jossa jäsenvaltiot ja komissio tekevät läheistä yhteistyötä. Tätä menettelyä olisi mukautettava, jotta voitaisiin ottaa huomioon EKT 95:n mukaisen BKTL:n käyttö omiin varoihin liittyviin tarkoituksiin.
- (9) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁶⁾ mukaisesti.
- (10) Tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom⁽⁷⁾ 3 artiklan mukaisesti,

⁽¹⁾ EYVL L 253, 7.10.2000, s. 42.⁽²⁾ EUVL C 45 E, 25.2.2003, s. 61.⁽³⁾ Lausunto annettu 12. maaliskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 359/2002 (EYVL L 58, 28.2.2002, s.1).⁽⁵⁾ EYVL L 49, 21.2.1989, s. 26.⁽⁶⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.⁽⁷⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Markkinahintaisen bruttokansantulon määritelmä ja laske-

1 artikla

1. Markkinahintainen bruttokansantulo (BKTL) ja markkinahintainen bruttokansantuote (BKT) määritellään Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmän (EKT 95) mukaisesti.

2. BKT on kotimaisten tuotantoyksiköiden harjoittaman tuotantotoiminnan lopullinen tulos. Se voidaan määritellä kolmella tavalla:

- BKT on eri institutionaalisten sektoreiden tai eri toimialojen bruttoarvonlisäysten summa plus tuoteverot ja miinus tuotekupalkkiot (joita ei kohdenneta sektoreille ja toimialoille). Se on myös tasapainoerä koko kansantalouden tuotantotilillä.
- BKT on kotimaisten institutionaalisten yksiköiden tavaroiden ja palvelujen loppukäytön summa (todellinen kulutus ja pääoman bruttomuodostus) plus tavaroiden ja palvelujen vienti miinus niiden tuonti.
- BKT on koko kansantalouden tulonmuodostustilin käytön summa (palkansaajakorvaukset, tuotanto- ja tuontiverot miinus tukipalkkiot, koko kansantalouden bruttotoimintaylijäämä ja sekatalo).

3. BKTL edustaa kotimaisten institutionaalisten yksiköiden yhteensä saamaa ensituloa: palkansaajakorvauksia, tuotanto- ja tuontiveroja miinus tukipalkkioita, omaisuustuloa (saatavaa miinus maksettavaa), bruttotoimintaylijäämää ja bruttosekatuloa. BKTL on yhtä suuri kuin BKT miinus kotimaisten talousyksiköiden ulkomaisille talousyksiköille maksamat ensitulot plus kotimaisten talousyksiköiden ulkomaisilta talousyksiköiltä saamat ensitulot.

II luku

BKTL-tietojen ja lisätietojen toimittaminen

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava BKTL 1 artiklan mukaisesti kansantalouden säännöllisen tilinpidon yhteydessä.

2. Jäsenvaltioiden on kansantalouden tilinpidon yhteydessä toimitettava komissiolle (Eurostatille) joka vuosi 22 päivään syyskuuta mennessä 1 artiklassa tarkoitettujen määritelmien mukaiset aggregoitua BKTL:a ja sen osia koskevat luvut. BKT:n ja sen osien kokonaisarvot voidaan esittää 1 artiklan 2 kohdassa mainituilla kolmella tavalla. Toimitettujen lukujen tulee kattaa edeltävä vuosi sekä mahdolliset muutokset aikaisempien vuosien lukuihin.

3. Kun jäsenvaltiot ilmoittavat 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, niiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) selvitys BKTL-tietojen laadusta. Selvityksen on sisällettävä tiedot, joista käy ilmi, miten aggregaatti on muodostettu, sekä siinä on erityisesti

kuvattava kaikki merkittävät muutokset käytettyihin menetelmiin ja perustilastoihin ja selostettava aikaisempiin BKTL-estimaatteihin tehdyt tarkistukset. Tämän selvityksen sisällön ja muodon on oltava niiden ohjeiden mukainen, jotka komissio vahvistaa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) luettelo EKT 95:n mukaisen BKTL:n ja sen osien laskennassa käytetyistä menetelmistä ja perustilastoista niiden ohjeiden mukaisesti, jotka komissio vahvistaa, ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti. Jäsenvaltioiden on parannettava ja päivitettävä luetteloaan kyseisten ohjeiden mukaisesti.

III luku

BKTL:n laskentaa koskevat menettelyt ja tarkistukset

4 artikla

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'BKTL-komitea', joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

5 artikla

1. Komissio varmentaa lähteet ja menetelmät, joita jäsenvaltiot ovat käyttäneet BKTL:n laskennassa. Toimenpiteet BKTL-tietojen vertailukelpoisuuden, luotettavuuden ja kattavuuden parantamiseksi vahvistetaan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. BKTL-komitea tarkastelee kysymyksiä, jotka komitean puheenjohtaja ottaa esille joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä ja jotka koskevat tämän asetuksen täytäntöönpanoa, erityisesti:

- edellä 1 artiklassa tarkoitettujen määritelmien noudattamista kunakin vuonna;
- kunakin vuonna suoritettavaa tarkastelua, joka koskee 2 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti toimitettuja tietoja sekä 2 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti toimitettuja tietoja tilastollisista lähteistä sekä BKTL:n ja sen osien laskentamenetelmistä. BKTL-komitea antaa tämän tarkastelun perusteella lausunnon jäsenvaltioiden BKTL-tietojen asianmukaisuudesta omia varoja koskevia tarkoituksia varten kyseisten tietojen luotettavuuden, vertailukelpoisuuden ja kattavuuden osalta. Tässä lausunnossa on nimettävä tarkastelun perustana käytetyt tärkeimmät asiakirjat. BKTL:n ja sen osien luotettavuuden, vertailukelpoisuuden ja kattavuuden arvioinnissa on otettava huomioon kustannustehokkuuden periaate.

Tässä yhteydessä kustannustehokkuuden periaate käsittää kulloinkin saatavilla oleviin tietoihin perustuvan päätöksen tiettyjen toimintojen tai taloustoimien mahdollisesta koosta ja merkityksestä. Nämä tiedot ovat usein kvalitatiivisia, mutta ne voivat myös joissakin tapauksissa olla kvantitatiivisia. Komissio (Eurostat) tutkii vertailukelpoisuuden jäsenvaltioissa suoritettavan samantyyppisten tapausten käsittelyn osalta ja ilmoittaa BKTL-komitealle kaikista tapauksista, joihin kustannustehokkuuden periaatteen voidaan katsoa soveltuvan. Tämän periaatteen soveltamisella on tarkoitusta estää tilanne, jossa merkityksettömien erien laskentaan käytetään suhteettomasti resursseja;

c) BKTL-komitean kantojen esittämistä komission ehdotuksiin, joiden tarkoituksena on BKTL-laskelmien parantaminen, mukaan luettuna EKT 95:n mukaisten määritelmien tulkinta tarvittaessa sekä näiden ehdotusten BKTL:oon kohdistuvien vaikutusten kvantifioiminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

3. BKTL-komitea pyrkii etenkin parantamaan jäsenvaltioiden käyttämiä BKTL-laadintamenetelmiä sekä edistämään tähän liittyvien parhaiden toimintatapojen levittämistä.

Se käsittelee myös kysymyksiä, jotka liittyvät BKTL-tietojen tarkistamiseen sekä BKTL:n kattavuusongelmiin.

Se ehdottaa tarpeen vaatiessa komissiolle toimenpiteitä BKTL-tietojen vertailukelpoisuuden ja luotettavuuden parantamiseksi.

6 artikla

Komission yksiköt ja muun kuin tarkastuksen kohteena olevan jäsenvaltion edustajat voivat, silloin kun tämä katsotaan tarpeelliseksi, tehdä jäsenvaltioihin yhteisiä BKTL-tarkastuskäyntejä yhteisymmärryksessä tarkastuksen kohteena olevan jäsenvaltion kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000⁽¹⁾ 19 artiklassa säädettyjen tarkastusten tekemistä. Jäsenvaltioiden osallistuminen näihin tarkastuskäynteihin on vapaaehtoista.

IV luku

Loppusäännökset

7 artikla

Komissio antaa ennen vuoden 2005 päättymistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. TREMONTI

⁽¹⁾ EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1288/2003,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 18 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	75,2
	999	75,2
0709 90 70	052	75,7
	999	75,7
0805 50 10	052	51,2
	388	62,2
	524	61,6
	528	59,9
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	77,7
	400	92,3
	508	72,5
	512	74,5
	524	28,7
	528	67,9
	720	68,4
	804	107,1
	999	73,6
	0808 20 50	388
512		89,6
528		69,8
800		169,8
999		104,2
0809 10 00	052	187,2
	064	139,2
	066	118,0
	094	127,0
	999	142,8
0809 20 95	052	286,9
	061	279,8
	400	266,1
	404	252,6
	999	271,4
0809 40 05	060	99,4
	064	106,2
	624	138,3
	999	114,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1289/2003,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,
voim ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiotoimenpiteiden osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 359/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2771/1999 2 artiklassa säädetään, että komissio aloittaa tarjouskilpailuna tapahtuvat ostot jäsenvaltiossa heti, kun se on todennut, että markkinahinta on kahden peräkkäisen viikon ajan ollut kyseisessä jäsenvaltiossa alle 92 prosenttia interventiohinnasta, ja että se keskeyttää tällaiset ostot jäsenvaltiossa heti, kun markkinahinta on kahden peräkkäisen viikon ajan ollut kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään 92 prosenttia interventiohinnasta.

- (2) Viimeisin luettelo jäsenvaltioista, joissa interventio on keskeytetty, vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1200/2003⁽⁵⁾. Luettelo on mukautettava Satsan asetuksen (EY) N:o 2771/1999 8 artiklan mukaisesti ilmoittamien uusien markkinahintojen huomioon ottamiseksi. Selkeyden vuoksi luettelo olisi korvattava ja asetus (EY) N:o 1200/2003 kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen voim ostot tarjouskilpailulla keskeytetään Belgiassa, Tanskassa, Saksassa, Kreikassa, Alankomaissa, Itävallassa, Luxemburgissa, Suomessa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

2 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1200/2003.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL L 53, 28.2.2003, s. 17.

⁽⁵⁾ EUVL L 128, 24.5.2003, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1290/2003,**annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,****valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2003/2004**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 22 artiklan 2 kohdan, 27 artiklan 5 ja 15 kohdan ja 33 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sokerimarkkinoiden tilanteen yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla huomioon ottaen vaikuttaa suotavalta avata mahdollisimman pikaisesti valkoisen sokerin vientiä markkinointivuonna 2003/2004 koskeva pysyvä tarjouskilpailu, joka maailmanmarkkinahintojen mahdolliset heilahtelut huomioon ottaen antaa mahdollisuuden vientimaksujen ja/tai vientitukien vahvistamiseen.

(2) Olisi sovellettava sokerin vientitukien vahvistamiseen käytettävää tarjouskilpailumenettelyä koskevia yleisiä sääntöjä, jotka vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklassa.

(3) Toimenpiteen erityisluonteen takia näyttää olevan tarpeen antaa asianmukaiset säännökset pysyvän tarjouskilpailun yhteydessä myönnettävistä vientitodistuksista ja siten poiketa erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamisesta sokerialalla 27 päivänä kesäkuuta 1995 annetusta komission asetuksesta (EY) N:o 1464/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1159/2003⁽⁴⁾. Tästä huolimatta maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 325/2003⁽⁶⁾, ja maataloustuotteiden vientimaksujen soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 19 päivänä tammikuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 120/89⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2194/96⁽⁸⁾, säännöksiä on edelleen sovellettava.

(4) Sokerin hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

1. Avataan pysyvä tarjouskilpailu CN-koodiin 1701 99 10 kuuluvan valkoisen sokerin vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi kaikkien määrärajojen osalta Albaniaa, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovinaa, Serbia ja Montenegroa⁽⁹⁾ sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa lukuun ottamatta. Pysyvän tarjouskilpailun voimassaoloaikana järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.

2. Pysyvä tarjouskilpailu on avoinna 29 päivään heinäkuuta 2004.

2 artikla

Pysyvä tarjouskilpailu ja osittaiset tarjouskilpailut on toteutettava asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava tarjouskilpailuilmoitus. Tarjouskilpailuilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltiot voivat lisäksi julkaista tai julkaisuttaa tarjouskilpailuilmoituksen muualla.

2. Tarjouskilpailuilmoituksessa on ilmoitettava erityisesti tarjouskilpailun edellytykset.

3. Tarjouskilpailuilmoitusta on mahdollista muuttaa pysyvän tarjouskilpailun kestäessä. Sitä on muutettava, jos tarjouskilpailun edellytyksiä muutetaan kyseisenä aikana.

4 artikla

1. Määräaika tarjousten tekemiselle ensimmäisessä osittaisessa tarjouskilpailussa:

a) alkaa 25 päivänä heinäkuuta 2003;

b) päättyy torstaina 31 päivänä heinäkuuta 2003 kello 10.00 Brysselin aikaa.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 144, 28.6.1995, s. 14.

⁽⁴⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 47, 21.2.2003, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 16, 20.1.1989, s. 19.

⁽⁸⁾ EYVL L 293, 16.11.1996, s. 3.

⁽⁹⁾ Mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 antamassa päätöslauselmassa 1244.

2. Määräaika tarjousten tekemiselle jokaisessa seuraavista osittaisista tarjouskilpailuista:

- a) alkaa ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun edellisen osittaisen tarjouskilpailun määräaika on päättynyt;
- b) päättyy kello 10.00 Brysselin aikaa seuraavina päivämäärinä:
 - 14 ja 28 päivänä elokuuta 2003,
 - 4, 11, 18 ja 25 päivänä syyskuuta 2003,
 - 2, 9, 16, 23 ja 30 päivänä lokakuuta 2003,
 - 6, 13 ja 27 päivänä marraskuuta 2003,
 - 11 ja 23 päivänä joulukuuta 2003,
 - 8 ja 22 päivänä tammikuuta 2004,
 - 5 ja 19 päivänä helmikuuta 2004,
 - 4 ja 18 päivänä maaliskuuta 2004,
 - 1, 15 ja 29 päivänä huhtikuuta 2004,
 - 13 ja 27 päivänä toukokuuta 2004,
 - 3, 10, 17 ja 24 päivänä kesäkuuta 2004,
 - 1, 15 ja 29 päivänä heinäkuuta 2004.

5 artikla

1. Asianomaisten on osallistuttava tarjouskilpailuun jollain seuraavista menettelyistä:

- a) jättämällä tarjouksensa kirjallisena saantitodistusta vastaan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) lähettämällä kirjattu kirje tai sähkö mainitulle viranomaiselle;
- c) lähettämällä teleksi, faksi tai sähköpostiviesti mainitulle viranomaiselle, mikäli toimivaltainen viranomainen nämä viestintämuodot hyväksyy.

2. Tarjous on voimassa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) Tarjouksessa ilmoitetaan:
 - i) tarjouskilpailua koskeva viite;
 - ii) tarjouksen tekijän nimi ja osoite;
 - iii) vietävä valkoisen sokerin määrä;
 - iv) vientimaksun tai tarvittaessa vientituen määrä 100 kilogrammalta valkoista sokeria euroina kolmen desimaalin tarkkuudella ilmaistuna;
 - v) vähintään iii alakohdassa tarkoitettu sokerimäärästä asetettavan vakuuden määrä ilmaistuna sen jäsenvaltion valuuttana, jossa tarjous tehdään.
- b) Vietävä määrä on vähintään 250 tonnia valkoista sokeria.
- c) Ennen tarjousten esittämisen määräajan päättymistä annetaan todiste siitä, että tarjouksen tekijä on antanut tarjouksessa ilmoitetun vakuuden.

d) Tarjoukseen sisältyy tarjouksen tekijän ilmoitus, jossa tämä sitoutuu tarjouskilpailun voittaessaan hakemaan 12 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua määräajassa vientitodistusta tai vientitodistuksia vietäville valkoisen sokerin määrille.

e) Tarjoukseen sisältyy tarjouksen tekijän ilmoitus, jossa tämä sitoutuu tarjouskilpailun voittaessaan:

- i) täydentämään vakuuden maksamalla 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua määrän, jos 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vientitodistuksesta johtuvaa vientivelvoitetta ei täytetä;
- ii) ilmoittamaan kyseisen vientitodistuksen myöntäneelle viranomaiselle 30 päivän kuluessa todistuksen voima- saoloajan päättymispäivästä tavaramäärän tai -määrät, joiden osalta vientitodistus on jäänyt käyttämättä.

3. Tarjouksessa voidaan ilmoittaa, että sitä on pidettävä tehtynä ainoastaan, jos jompikumpi tai molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) jos päätös vientimaksun vähimmäismäärästä tai tarvittaessa vientituen enimmäismäärästä tehdään kyseisten tarjousten tekemiselle asetetun määräajan päättymispäivänä;
- b) jos tarjouskilpailun ratkaisu koskee koko sitä tavaramäärää, jolta tarjous on tehty, tai tiettyä osaa siitä.

4. Tarjousta, jota ei ole tehty 1 ja 2 kohdan mukaisesti tai johon sisältyy muita kuin tätä tarjouskilpailua varten säädettyjä edellytyksiä, ei oteta huomioon.

5. Esitettyä tarjousta ei voi peruuttaa.

6 artikla

1. Jokaisen tarjouksentekijän on asetettava vakuus, jonka suuruus on 11 euroa 100 kilogrammalta tällä tarjouskilpailulla vietävää valkoista sokeria.

Tarjouskilpailun voittajien osalta tästä vakuudesta muodostuu 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hakemusta jätettäessä vientitodistukseen tarvittava vakuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vakuus on asetettava tarjouksentekijän valinnan mukaan joko käteisenä rahana tai sen jäsenvaltion, jossa tarjous tehdään, vahvistamat edellytykset täyttävän laitoksen antamana takuuna.

3. Muuten kuin ylivoimaisen esteen sattuessa 1 kohdassa tarkoitettu vakuus on vapautettava:

- a) tarjouksentekijöiden osalta sen määrän osalta, jota koskeva tarjouskilpailu on jätetty ratkaisematta;
- b) niiden tarjouskilpailun voittajien osalta, jotka eivät ole hakenneet kyseistä vientitodistusta 12 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua määräajassa, 10 euron määrältä 100 kilogrammalta valkoista sokeria;

c) tarjouskilpailun voittajien osalta siltä tavaramäärältä, jonka osalta nämä ovat täyttäneet asetuksen (EY) N:o 1291/2000 31 artiklan b kohdassa ja 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettua, 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistuksesta johtuvan vientiveloituksen asetuksen (EY) N:o 1291/2000 35 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa vapautettavasta vakuudesta vähennetään kuitenkin summa, joka vastaa tapauksen mukaan:

- a) kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetun vientituen enimmäismäärän ja seuraavaa osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetun vientituen enimmäismäärän välistä erotusta silloin, kun määrästä jälkimmäinen on edellistä suurempi;
- b) kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetun vientimaksun vähimmäismäärän ja seuraavaa osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetun vientimaksun vähimmäismäärän välistä erotusta silloin, kun määrästä jälkimmäinen on edellistä pienempi.

Se vakuuden osa tai vakuus, jota ei vapauteta, menetetään sen sokerimäärän osalta, jolta vastaavia veloitteita ei ole täytetty.

4. Ylivoimaisen esteen tapauksessa kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttaa vakuuden vapauttamista koskevat toimenpiteet, jotka se katsoo tarpeellisiksi asianomaisen ilmoittamien olosuhteiden vuoksi.

7 artikla

1. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on käsiteltävä tarjoukset salassa julkisuudelta. Käsitteilyyn osallistuvat henkilöt ovat sen osalta vaitiolovelvollisia.

2. Jätettyjen tarjousten on saavuttava komissioon nimettöminä jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään yhden tunnin ja kolmenkymmenen minuutin kuluttua viikoittaisten tarjousten jättämiselle tarjouskilpailuiloituksessa vahvistetun määrärajan päättymisestä.

Jos tarjouksia ei ole, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle samassa määrärajaassa.

8 artikla

1. Saatujen tarjousten tutkimisen jälkeen osittaisessa tarjouskilpailussa voidaan vahvistaa enimmäismäärä.

2. Tietty osittainen tarjouskilpailu voidaan jättää ratkaisematta.

9 artikla

1. Ottaen erityisesti huomioon sokerimarkkinoiden tilanne ja ennakoitavissa oleva kehitys yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla vahvistetaan:

- a) joko vientimaksun vähimmäismäärä;
- b) tai vientituen enimmäismäärä.

2. Kun tarjouskilpailulla vahvistetaan vientimaksun vähimmäismäärä, kilpailu on ratkaistava tarjouksentekijöistä sen tai niiden hyväksi, joiden tarjous on yhtä suuri tai suurempi kuin vientimaksun vähimmäismäärä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista.

3. Kun tarjouskilpailulla vahvistetaan vientituen enimmäismäärä, kilpailu on ratkaistava tarjouksentekijöistä sen tai niiden hyväksi, joiden tarjous on yhtä suuri tai pienempi kuin vientituen enimmäismäärä, sekä kenen tahansa vientimaksua koskevan tarjouksen tekijän hyväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista.

10 artikla

1. Kun osittaista tarjouskilpailua kohti on vahvistettu enimmäismäärä ja vähimmäismaksu vahvistetaan, tarjouskilpailu on ratkaistava sen tarjouksen tekijän hyväksi, jonka tarjouksessa ilmoitettu vientimaksu on korkein. Jollei koko enimmäismäärää kateta kyseisellä tarjouksella, tarjouskilpailun ratkaisemista on jatkettava vientimaksun suuruuden perusteella antaen etusija korkeimmalle maksulle, kunnes mainittu määrä on kokonaan katettu.

Jos osittaisessa tarjouskilpailussa on vahvistettu enimmäismäärä ja enimmäistuki vahvistetaan, tarjouskilpailu ratkaistaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja kun vientimaksua koskevat tarjoukset on käytetty tai jos sellaisia ei ole, kilpailun ratkaisemista on jatkettava vientitukea koskevien tarjousten tekijöiden hyväksi tuen suuruuden perusteella antaen etusija alhaisimmalle tuelle, kunnes enimmäismäärä on kokonaan käytetty.

2. Jos 1 kohdassa säädetty ratkaisemiseen liittyvä sääntö johtaa tarjouksen huomioon ottamisen takia enimmäismäärän ylitykseen, tarjouskilpailu ratkaistaan kyseisen tarjouksen tekijän hyväksi ainoastaan sellaisen määrän osalta, joka voidaan käyttää enimmäismäärän ylittymättä. Samansuuruisia vientimaksua tai tukea koskevat tarjoukset, joiden hyväksymisestä täysimääräisinä olisi seurauksena enimmäismäärän ylittäminen, on otettava huomioon:

- a) joko suhteessa kussakin tarjouksessa tarkoitettuun kokonaismäärään;
- b) tai kunkin tarjouskilpailun osalta erikseen vahvistettavaan enimmäistonnimäärään asti;
- c) tai ne on ratkaistava arpomalla.

11 artikla

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava kaikille tarjouksen tekijöille tuloksesta, jonka ne ovat saaneet tarjouskilpailussa. Kyseisen viranomaisen on lisäksi toimitettava tarjouskilpailun voittajille ilmoitus tarjouskilpailun ratkaisusta.

2. Tarjouskilpailun ratkaisuilmoituksessa on ilmoitettava vähintään:

- a) tarjouskilpailua koskeva viite;
- b) vietävä valkoisen sokerin määrä;
- c) kannettavan vientimaksun tai tarvittaessa myönnettävän vientituen määrä euroina 100 kilogrammalta valkoista sokeria b alakohdassa tarkoitetulta määrältä.

12 artikla

1. Tarjouskilpailun voittajalla on oikeus saada tarjouskilpailuratkaisun mukaiselle tavaramäärälle 2 kohdassa tarkoitettu edellytyksin vientitodistus, jossa mainitaan tapauksen mukaan tarjouksessa tarkoitettu vientimaksu tai tuki.

2. Tarjouskilpailun voittajalla on velvollisuus jättää asetuksen (EY) N:o 1291/2000 kyseisten säännösten mukaisesti vientitodistushakemus kyseiseltä sille myönnettyä tavaramäärältä ilman, että kyseinen hakemus olisi peruutettavissa poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 120/89 12 artiklassa säädetään.

Hakemus on jätettävä seuraaviin päivämääriin mennessä:

- a) seuraavalla viikolla pidettävän osittaisen tarjouskilpailun päättymispäivää edeltävänä viimeisenä työpäivänä;
- b) seuraavan viikon viimeisenä työpäivänä silloin, kun kyseiselle viikolle ei ole säädetty osittaista tarjouskilpailua.

3. Tarjouskilpailun voittajalla on velvollisuus viedä tarjouksessa ilmoitettu määrä, ja jollei tätä velvoitetta täytetä, tarvittaessa maksaa 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu määrä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua oikeutta ja tarkoitettuja velvollisuuksia ei voi siirtää.

13 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1464/95 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientitodistusten myöntämisen määräaika ei sovelleta tämän asetuksen nojalla vietävään valkoiseen sokeriin.

2. Osittaisen tarjouskilpailun yhteydessä myönnettyt vientitodistukset ovat voimassa niiden myöntämispäivästä kyseisen osittaisen tarjouskilpailun toteuttamiskuukautta seuraavan viidennen kuukauden loppuun.

Ensimmäisen päivän toukokuuta 2004 jälkeen toteutettavien osittaisten tarjouskilpailujen yhteydessä myönnettävät vientitodistukset ovat kuitenkin voimassa ainoastaan 30 päivään syyskuuta 2004.

Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet vientitodistuksen, voivat todistuksen haltijan kirjallisen pyynnön perusteella pidentää sen voimassaoloaika enintään 15 päivään lokakuuta 2004 asti, jos ilmenee teknisiä vaikeuksia, joiden vuoksi vientiä ei voida toteuttaa ennen toisessa alakohdassa tarkoitettua viimeistä voimassaolopäivää ja jos kyseinen toimi ei kuulu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80⁽¹⁾ 4 tai 5 artiklassa säädettyyn järjestelmään.

3. Vientitodistuksia, jotka on myönnetty 31 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisenä aikana toteutettujen tarjouskilpailujen yhteydessä, saa käyttää vasta 1 päivästä lokakuuta 2003 alkaen.

4. Todistuksen haltija suorittaa toimivaltaiselle viranomaiselle määrätyn summan siitä määrästä, jonka osalta vientitodistuksesta johtuvaa 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vientivelvoitetta ei täytetä ilman, että sille olisi ylivoimainen este, ja jos 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus on pienempi kuin jokin seuraavien laskelmien tulos:

- a) todistuksessa ilmoitettu vientimaksu, josta on vähennetty asetuksen (EY) N:o 1260/2001 33 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu mainitun todistuksen viimeisenä voimassaolopäivänä voimassa oleva maksu;
- b) todistuksessa ilmoitetun vientimaksun ja asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua mainitun todistuksen viimeisenä voimassaolopäivänä voimassa olevan tuen yhteismäärä;
- c) asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistuksen viimeisenä voimassaolopäivänä voimassa oleva vientituki, josta on vähennetty mainitussa todistuksessa ilmoitettu tuki.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suoritettava määrä vastaa tapauksen mukaan joko a, b tai c alakohdassa tarkoitettua laskutoimituksen tuloksen ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakuuden välistä erotusta.

14 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1291/2003,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,**

tiettyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 säädettyyn ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin” annetun asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä (pane di Altamura)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Italia on lähettänyt komissiolle hakemuksen nimityksen ”pane di Altamura” rekisteröimiseksi suojattuna alkuperänimityksenä asetuksen (ETY) N:o 2081/92 5 artiklan mukaisesti.
- (2) Mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti on todettu, että hakemus on asetuksen säännösten mukainen ja että siinä on kaikki sen 4 artiklassa edellytetyt tiedot.
- (3) Kreikka toimitti komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2081/92 7 artiklan mukaisen vastaväitteen sen jälkeen, kun *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽³⁾ oli julkaistu pane di Altamuran -nimityksen rekisteröintihakemusta koskevat pääkohdat. Vastaväite koski asetuksen 2 artiklassa säädettyjen edellytysten noudattamatta jättämistä. Alkuperänimityksen tapauksessa tuotannon, jalostuksen ja käsittelyn on tapahduttava rajatulla maantieteellisellä alueella. Eritelmän mukaan pane di Altamura -leivän raaka-aineena käytettävä jauho tulee kuitenkin viidestä eri kunnasta: Altamurasta, Gravina di Puglia, Poggiorsinista, Spinazzolasta ja Minervo Murgesta, vaikka leiväksi jalostaminen onkin rajattu Altamuran kunnan alueelle.
- (4) Portugali toimitti komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2081/92 7 artiklan mukaisen vastaväitteen sen jälkeen, kun *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* oli julkaistu pane di Altamura -nimityksen rekisteröintihakemusta koskevat pääkohdat. Vastaväite koski samoja seikkoja kuin Kreikan esittämä vastaväite. Lisäksi siinä todettiin, että rekisteröintiä olisi ollut haettava suojattuna maantieteellisenä merkintänä eikä suojattuna alkuperänimityksenä.

- (5) Kreikan ja Portugalin vastaväitteet voitiin hyväksyä mainitun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komissio kehotti kyseisiä jäsenvaltioita sopimaan asiasta keskenään noudattaen sisäisiä menettelyjä.
- (6) Italia vastasi Kreikan ja Portugalin esittämiin vastaväitteisiin todeten olevansa samaa mieltä tehdyistä havainnoista. Se lisäsi, että raaka-aineen tuotanto- ja jauhamisalueen sekä leivän tuotantoalueen erilaiset rajaamiset johtuivat yksinomaan asiavirheestä ja toimitti rajattua maantieteellistä aluetta koskevan uudelleen laaditun yhteenvedon kappaleen, jonka mukaan pane di Altamura -leivän tuotantoalue on sama kuin raaka-aineen tuotantoalue.
- (7) Kreikka vastasi, ettei se vastustanut enää pane di Altamura -nimityksen rekisteröintiä.
- (8) Portugali vastasi olevansa edelleen eri mieltä pane di Altamura -nimityksen rekisteröinnistä alkuperänimityksenä. Sen mielestä oli epäasianmukaista, että maantieteellinen nimi ”Altamura” voi viitata tuotteeseen, joka on peräisin edellä mainittujen viiden kunnan alueelta. Lisäksi yhteenvedo sisälsi todisteita, joiden mukaan juuri Altamuran kunta on tunnettu kyseisen leivän valmistuksesta eikä suinkaan koko viiden kunnan muodostama alue. Se katsoi näiden eri syiden vuoksi, että nimitys olisi pitänyt rekisteröidä suojattuna maantieteellisenä merkintänä.
- (9) Italia toimitti komissiolle nimityksen ”pane di Altamura” rekisteröimistä alkuperänimityksenä koskevan hakemuksen, johon oli tehty joitain muutoksia alkuperäiseen hakemukseen verrattuna. Muutetussa hakemuksessa leivän tuotantoalue vastaa edellä mainittujen viiden kunnan aluetta ja on näin ollen sama kuin raaka-aineen tuotantoalue.
- (10) Koska Italian ja Portugalin välillä ei saavutettu yksimielisyyttä kolmen kuukauden kuluessa, komission oli tehtävä päätös 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 156, 30.5.2001, s. 10.

- (11) Komissio pyysi asiasta lausuntoa alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja erityisluonnetta koskevia todistuksia käsittelevältä tiedekomitealta. Tiedekomitea katsoi, että ”hakemuksessa esitetyt pane di Altamura-leipää koskevat erityispiirteet eivät viittaa yksinomaan Altamuraan kuntaan vaan myös tämän kunnan ulkopuolella sijaitseviin tiettyihin alueisiin, joissa kyseisen tuotteen tuotantoa, jalostusta ja käsittelyä tapahtuu. Maantieteellisen ympäristön, joka pitää sisällään luonnolliset ja inhimilliset tekijät, raaka-aineiden ja tuotannon laadun sekä keskiajalle ulottuvat perinteet, voidaan katsoa olevan yhdenmukainen koko hakemuksessa esitetyllä alueella”. Tiedekomitea arvioi, että hakemus täyttää asetuksen (EY) N:o 2081/92 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vaatimukset. Lisäksi se totesi, että tilanne, jossa alkuperänimityksessä käytetään jonkin kunnan maantieteellistä nimeä, kun tarkoitetaan jotain muuta, tätä tarkoitusta varten määriteltyä maantieteellistä aluetta, on suhteellisen tavallinen ja oikeudellisesti hyväksyttävä, jos se on perusteltu.
- (12) Komissio otti huomioon tiedekomitean neuvoa-antavan lausunnon. Se pitää Italian viranomaisten toimittamia selvityksiä hyväksyttävänä. Nimitystä ”pane di Altamura” koskevan eritelmän virallisessa arvioinnissa ei myöskään tullut esiin olennaista arviointivirhettä.
- (13) Tämän vuoksi kyseinen nimitys voidaan lisätä ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin”, ja sitä on näin ollen pidettävä yhteisössä suojattuna alkuperänimityksenä.
- (14) Tämän asetuksen liite I täydentää komission asetuksen (EY) N:o 2400/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/2003 ⁽²⁾, liitettä.
- (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täydennetään asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitettä tämän asetuksen liitteessä I olevalla nimityksellä ja kirjataan tämä nimitys ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin” asetuksen (EY) N:o 2081/92 6 artiklan 3 kohdassa säädettynä suojattuna alkuperänimityksenä (SAN).

Eritelmän pääkohdat ovat liitteessä II. Nämä pääkohdat korvaavat *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistut pääkohdat (ks. alaviite 3).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 327, 17.12.1996, s. 11.

⁽²⁾ EUVL L 177, 16.7.2003, s. 3.

LITE I

ASETUKSEN (ETY) N:o 2081/92 LIITTEESSÄ I TARKOITETUT ELINTARVIKKEET

Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet

ITALIA

Pane di Altamura (SAN)

LIITE II

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

REKISTERÖINTIHAKEMUS: 5 ARTIKLA

SAN (X) SMM ()

Asiakirjan kansallinen numero: 5/2000

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen

Nimi: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Osoite: Via XX Settembre, 20, I-00187 ROMA
Puhelin (06) 481 99 68
Faksi (06) 42 01 31 26

2. Hakijaryhmittymä

- 2.1 Nimi: Consorzio per la tutela del Pane di Altamura
2.2 Osoite: Corso Umberto I, n. 5, I-70022 Altamura (BA)
2.3 Kokoonpano: Leipurimestarit

3. Tuotelaji:

Leipomotuotteet — Luokka 2.4

4. Eritelmä:

(tiivistelmä 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 Nimi

Pane di Altamura

4.2 Kuvaus

"Pane di Altamura" on leipomotuote, joka valmistetaan uudelleenjauhetuista karkeista durumvehnäjauhoista, nämä jauhot on saatu jauhamalla "appulo"-, "arcangelo"-, "duilio"- ja "simeto"-nimisiä durumvehnäajikkeita, jotka on tuotettu kokonaan tai yhteensä vähintään 80-prosenttisesti tuotantoeritelmässä ilmoitetulla rajoitetulla alueella. Muu osuus on muita samalla alueella tuotettuja viljalajikkeita.

Tuote valmistetaan vanhalla menetelmällä, jossa käytetään taikinajuurta tai hapantaikinaa sekä merisuolaa ja vettä.

Kulutukseen saatettaessa leivällä on oltava seuraavat ominaisuudet:

- Se painaa vähintään 0,5 kilogrammaa, sillä on ominainen tuoksu ja sitä valmistetaan kahdessa perinteisessä muodossa, joista ensimmäistä kutsutaan paikallisesti nimellä "U scquanète = pane accavallato". Tämä limppu on korkea ja se muodostuu kahdesta päällekkäin asetetusta osasta eikä siinä ole painaumuksia sivuilla. Toista matalampaa limppua kutsutaan paikallisesti nimellä "a cappidde de prèvete = a cappello di prete"; siinä ei myöskään ole painaumuksia sivuilla.
- Kuoren on oltava vähintään 3 mm paksu, sisustan on oltava oljenkeltainen ja tasaisesti reikäinen, eikä leivän kosteusprosentti saa olla yli 33 prosenttia.

4.3 Maantieteellinen alue

Rajattu maantieteellinen alue, jolla valmistukseen käytettävät vehnälaadut ja uudelleenjauhetut jauhot tuotetaan, käsittää seuraavien kuntien alueet Barin provinssissa: Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini Spinazzola ja Minervino Murge tuotantoeritelmän 5 artiklan mukaisesti.

"Pane di Altamura" -leivän tuotantoalue käsittää edellä ensimmäisessä kohdassa määritellyn alueen, jolla kyseisen tuotteen valmistus sai alkunsa ja kehittyi erityisesti Barin provinssissa sijaitsevassa Altamuran kunnassa 1500-luvulla. Leivän valmistuslaitokset on lämmitettävä mieluummin puilla tai kaasulla suoraan tai erillisen tulipesän avulla lain määräysten mukaisesti.

4.4 Alkuperätodisteet:

"Pane di Altamura"-leivän alkuperä on yhteydessä tuotantoalueensa maanviljelyksen perinteisiin.

Altamuran asukkaiden peruselintarvike oli tämä leipä perinteisemmässä muodossaan (U skuanète = pane accavalato). Se on huomattavan suuri leipä, jonka taikina valmistettiin enimmäkseen kotona, kun taas itse leipien leipominen ja paistaminen tapahtui yhteisissä tiloissa ja yhteisissä uuneissa. Tällä toimintatavalla oli sosiaalisia ja kulttuurisia vaikutuksia, ja ne toivat yksityiselämään yhteisöllisyyden ulottuvuuden.

Paistaja merkitsi ensin leivät puusta tai raudasta käsityönä tehdyllä muotilla, jossa oli perheen päämiehen nimikirjaimet, ja paistoi sitten leivät.

Leivän tärkein ominaisuus oli säilyvyys, jota on vaalittu näihin päiviin asti. Säilyvyys oli tärkeää, jotta voitiin turvata maanviljelijöiden ja paimenten ravinnonsaanti viikoksi ja useimmiten jopa kahdeksikin viikoksi, jotka he viettivät Murgian ylämailla yksinäisillä karjamojoilla. Keskeinen ja lähes yksinomainen ravinnonlähde oli suolalla ja öljyllä maustettu leipä, jota kastettiin kiehuvaan veteen. Viime vuosisadan puoliväliin saakka Altamuran kaduilla saattoi kuulla auringonnousun aikoihin leivänpaistajan huutaen ilmoittavan tuoksuvien leipien paistuneen.

Tuotteen alkuperäpaikkaa koskeva ensimmäinen viittaus ei välttämättä ole johdettavissa itse Altamuraan, mutta varmasti Murgian alueelle. Latinankielinen runoilija Horatius nimittäin kuvaa eräässä satiirissaan (Sat. I, V) paluutaan lapsuutensa maisemiin vuoden 37 eKr keväällä ja toteaa, että siellä on maailman parasta leipää, jota matkailainen ottaa evääkseen jatkaessaan matkaa (pane migliore del mondo, tanto che il viaggiatore diligente se ne porta una provvista per il proseguito del viaggio).

Altamuran perinteinen leivän leipominen saa vahvistuksensa vuodelta 1527 peräisin olevista kaupungin asiakirjoista, joiden uunimaksuja koskevat artikkelit G. De Gemmis on toimittanut julkaisuun Bollettino dell'Archivio-Biblioteca-Museo Civico, 1954, sivut 5—49.

A. Giannuzzi on julkaissut uunimaksujen määräämistä ja maksuista vapauttamista koskevat asiakirjat vuonna 1935 ilmestyneen teoksen "Codice Diplomatico Braserie", luvussa "Le Carte di Altamura".

Lisäksi vuodelta 1420 peräisin olevassa asiakirjassa Altamuran papisto vapautetaan leipämaksusta.

Tapa paistaa leivät yleisissä uuneissa on peräisin kansalaisille annetusta kiellosta olla sakon uhalla paistamatta asuntoissaan minkäänlaista leipää missään tapauksessa tai tilanteessa. Sakon suuruus on kolmannes leivän leipomisen kokonaiskustannuksista.

Juuri maanviljelystä ja paimentolaisuutta harjoittavassa yhteisössä syntyivät tyypilliset leipämuodot, jotka perinteisesti leivottiin maanviljelijöille, paimenille ja heidän perheilleen. Altamuran leipureiden valikoimissa on vielä nykyäänkin näitä isokokoisia leipälajeja, jotka valmistetaan durumvehnäjauhoista, taikinajuuresta, suolasta ja vedestä seuraavat viisi vaihetta sisältävän valmistusprosessin päätyttyä. Tähän prosessiin kuuluvat taikinan valmistus, leipominen, kohotus, viimeistelyleikkaukset ja paistaminen puulämmitteisessä uunissa. Juuri nämä ominaisuudet erottavat sen kaikista muista leipätyypeistä.

Myös jauhatus oli luultavasti keskittynyt kokonaan Altamuraan, koska siellä oli 1600-luvun alussa 26 myllyä täydessä toiminnassa.

Voidaan päätellä, että muutoksista ja sovelluksista huolimatta nykyinen leipä, jota leivotaan Murgian alueella sijaitsevassa Altamuran kaupungissa, on maanviljelijöiden ja paimenten leivän perillinen suoraan alenevassa polvessa, jonka valmistusta on jatkettu keskiajalta lähtien keskeytyksettä.

Suojatun alkuperänimityksen (SAN) "Pane di Altamura" myöntämisen edellyttämien tarkistusten osalta kohdassa 4.7 mainittu valvontaviranomainen todistaa, että raaka-aineen tuottajat ja asianomaiset leipomot täyttävät koko tuotantoprosessin osalta näille esitetyt lukuisat vaatimukset.

Tuotantoeritelmässä edellytetään, että suojatun alkuperänimityksen myöntämisen yhteydessä laaditaan seuraavat luettelot

- kyseisen alueen durumvehnän tuottajien luettelo, joka säilytetään kohdassa 4.3 mainitun rajoitetun alueen asianomaisissa kunnissa,
- asianomaisissa kunnissa säilytettävä luettelo mylly-yrittäjästä, jotka jauhavat uudelleen ne leivän valmistukseen käytettävät jauhot, joiden raaka-aine on peräisin edellä mainitun alueen vehnäntuottajilta,
- Altamuran kunnassa säilytettävä luettelo leipomoista, jotka leipovat "Pane di Altamura" -leipää tuotantoeritelmän kohdassa 4.5 esitettyjen edellytysten mukaisesti.

Kaikki edellä mainitut luettelot on säilytettävä Apulian maakuntavirastossa sen valvontaviranomaisen huostassa, joka on nimetty tai valtuutettu toimimaan valvojana neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 10 artiklan säännösten mukaisesti.

Valvontaviranomainen tarkastaa muun muassa, että käytetty taikinanjuuri, taikinan määrä ja koostumus, taikinan valmistus ja valmistusaika, kohotus, leipominen ja muodon viimeistely, paistaminen, uunista ottaminen ja kulutukseen saattaminen asianomaisin merkinnöin varustettuna täyttävät 4.5 kohdassa mainitut edellytykset.

Taikinaan käytettävä vesi on vesilaitoksen tarkastamaa: se on analysoitava vuosittain ja sen on vastattava 4.5 kohdassa esitetyjä arvoja; vesilaitoksen antama todistus annetaan tiedoksi Altamuran kunnan ilmoitustaululla.

Valvontaviranomainen vahvistaa lisäksi, että leivontaan käytetty vehnä on 4.5 kohdan edellytysten mukaista.

4.5 Tuotantomenetelmä

Leivän leivontaan käytettävän vehnän on täytettävä seuraavat edellytykset:

	Vaadittava arvo
Durumvehnä	
Hehtolitraino \geq	78 kg/hl
Proteiini (N kok \times 5,70) \geq	11 % k.a.
Tuhka $<$	2,2 % k.a.
Kuiva gluteiini \geq	9,0 % k.a.
Karkea durumjauho	
Gluteiiniarvo $<$	80
Keltaisen arvo $>$	20

Käytetty raaka-aine on kokonaan tai yhteensä vähintään 80 prosenttisesti durumvehnän karkeasta jauhosta uudelleenjauhettua jauhoa; nämä jauhot on saatu jauhamalla "appulo"-, "arcangelo"-, "duilio"- ja "simeto"-nimisiä durumvehnäjalajikkeita, jotka on tuotettu tuotantoeritelmässä ilmoitetulla rajoitetulla alueella. Muu osuus on muita samalla alueella tuotettuja viljalajikkeita.

Jyvien ja jauhojen kemialliset ja fysikaaliset ominaisuudet on varmennettava ja niiden on vastattava edellä esitetyn taulukon arvoja.

Jauhot on valmistettava Altamuran alueella tällä hetkellä käytössä olevia menetelmiä vastaavilla menetelmillä, joiden kuvaus esitetään jäljempänä. Edellä mainitulla alueella toimivissa myllyissä on metallisylinteripareilla varustetut laitteet, joiden sylinterien halkaisijat lähenevät asteittain toisiaan. Sylinterien kiertonopeus on noin 300 kierrosta minuutissa ja toimintalämpötila enintään 40 °C. Tällainen hierovaan liikkeeseen perustuva toimintarakenne rikkoo suurimman osan jyvän aleuronikerroksen soluista ja durumvehnäjauhoon imeytyy jyvän ydinosa arvokasta öljyä.

Jauhojen jauhatukseen käytetään ainoastaan myllyjä, jotka sijaitsevat 4.3 kohdassa yksityiskohtaisesti määritetyllä tuotantoalueella.

"Pane di Altamura" -leivän valmistusvaiheet ovat on seuraavat:

Taikina

1. Taikinanjuuren valmistuksessa on vähintään kolme vaihetta, joissa nostatetun taikinan määrää kasvatetaan lisäämällä siihen vettä ja durumvehnäjauhoja (20 prosenttia leivontaan käytettävien durumvehnäjauhojen kokonaismäärästä).
2. Taikinan ainemäärät ja valmistus: 100 litralle durumvehnäjauhoja tarvitaan 20 kg (20 prosenttia) taikinanjuurta, 2 kg (2 prosenttia) merisuolaa, 60 l (60 prosenttia) 18-asteista vettä.
3. Taikinaa on alustettava 20 minuuttia taikinakoneella, jonka sekoitusvarret liikkuvat taikinan sisällä.

Veden ominaisuuksien on täytettävä seuraavat edellytykset:

- väritön, mauton, hajuton,
- lämpötila 12—15 °C,
- pH-arvo 7—8,5,
- kokonaiskovuus 14,5—15,5 GP,
- kalsiumpitoisuus (Ca⁺⁺) 46—55 mg/l,
- alkalisuus (CaCO₃) 130—160 mg/l,
- nitraatti-ioneja ei ole,
- natriumpitoisuus alle 5—6 mg/l,
- kaliumpitoisuus 1,5—2,5 mg/l,
- fekaaliset kolibakteerit — enterokokki-bakteerit 0 nct/100 ml.

Kohotus ja ensimmäinen lepovaihe

Kun taikinan vaivaaminen on päättynyt, taikina on peitettävä tietyn paksuisella puuvillakankaalla, jotta taikinan kohotus voi tapahtua tasaisessa lämpötilassa. Tässä vaiheessa taikinan on annettava levätä vähintään 90 minuuttia.

Leipominen ja toinen lepovaihe

Kun edellä mainittu käsittelyvaihe on päättynyt, taikina punnitaan ja siirrytään ensimmäiseen leipomisvaiheeseen. Nämä toimet suoritetaan käsin, jotta taikinamassaan muodostuisi kohotettaessa luonnollinen kuitumainen pinta. Tässä vaiheessa taikinan annetaan levätä 30 minuuttia.

Toinen leipomisvaihe ja kolmas lepovaihe

Taikinan leipominen viimeistellään käsin ja sitten taikina jätetään lepäämään vähintään 15 minuutiksi.

Uuniin laittaminen ja paistaminen

Ennen kuin leipä laitetaan uuniin, se käännetään ylösalaisin ja viedään uuniin käsin kevyesti reunasta painaen. Uuni lämmitetään mieluummin puilla tai kaasulla suorassa lämmityksessä, ja lämpötilan on oltava 250 °C. "Pane di Altamura"-leivän valmistukseen käytettävissä suoraan lämmitettävissä uuneissa on käytettävä tammihalkoja.

Paistamisen ensimmäisessä vaiheessa uuninluukku on auki. Uuninluukku suljetaan 15 minuutin kuluttua, ja leipä jätetään uuniin vielä 45 minuutiksi.

Uunista ottaminen

Uuninluukku jätetään auki ainakin viideksi minuutiksi, jotta vesihöyry pääsee poistumaan ja jotta leivän kuorikerroksesta tulisi rapea. Sitten leivät otetaan uunista ja lasketaan puulevyille.

4.6 Yhteys maantieteelliseen alkuperään

Tällä tavalla valmistettu leipä on ainoalaatuista ("unica"), koska se on valmistettu erinomaisista durumvehnälajikkeista, jotka ovat kasvaneet Murgian luoteisosan maantieteellisesti ja ekologisesti erityisissä olosuhteissa, ja koska valmistukseen käytetään tällä alueella tavallisesti käytettyä juomavettä.

Kyseinä alue on ainoa alue Apulian maakunnassa, jossa on tällaiset rakenteelliset, fysiologiset ja ympäristölliset olosuhteet. Näitä ovat seuraavat:

- alue ei ole koskaan ollut meren alla,
- maanalaisia ja maanpäällisiä karstimaamuodostumia on vähän,
- omaperäinen vesistö rakenne,
- maaperään imeytyvän veden keskilämpötila on 12 °C,
- kostea mesotermiäinen Välimeren ilmasto,
- ympäristö on puhdas lumisateiden ansiosta,
- maaperän läpäisevyys $10^{-5} : 10^{-6}$ cm/s,
- maaperän kemiallinen koostumus.

Altamura sijaitsee keskeisellä ja pohjoisella Murgian alueella. Se on yli 44 000 hehtaarin laajuinen tiheästi asuttu ja taloudellisesti kukoistava keskus. Alue on Capitanatan jälkeen Apulian toiseksi suurin viljantuotantoalue. Vehnänviljely on lampaanhoidon ohella ollut perinteisesti alueen tärkein elinkeino.

Altamuran kaupungilla on vuosisataiset leipomoperinteet, ja siellä toimii 35 leipomoa, jotka tuottavat päivittäin noin 60 000 kiloa leipää. Siitä noin 20 prosenttia menee paikalliseen kulutukseen, ja muu osa viedään kotimaan tärkeimmille markkinoille.

Maaperän muodon ja rakenteen puolesta kyseinä viljanviljelyalue kuuluu Apulian tasankoalueeseen, joka on ollut merenpinnan yläpuolella mesotsooisien kauden lopulta alkaen. Tämä alueen ensimmäinen erityispiirre on se, että se on maakunnan ainoa osa, jossa rakenteelliset, fysiologiset ja ympäristöön liittyvät ominaisuudet ovat säilyneet lähes alkuperäisen kaltaisina.

Toinen ympäristöön liittyvä erityispiirre on se, että alueella on vähän maanpäällisiä ja maanalaisia karstimaamuodostumia, minkä vuoksi niiden vaikutus nykyiseen veden maanalaiseen kulkeutumiseen on vähäinen tai olematon.

Kolmas erityispiirre johtuu vesistö rakenteesta, jonka vuoksi karstimaakerros saa ravintonsa yksinomaan alueelle sateesta vedestä.

Myös sadeveden imeytymislämpötila on eräs tämän alueen erityisominaisuuksista, sillä se on keskimäärin 12-asteista.

Sääolosuhteiden puolesta alueella on kuivat kesät ja vähäsateiset talvet. Talvella sateesta tulee lumena keskimäärin 20—35 cm. Ne auttavat säilyttämään ympäristön puhtaana.

Vuotuinen sademäärä on noin 600 mm, josta puolet läpäisee maaperän ja kulkeutuu maaperään, loput jää kasvillisuuden ravinnoksi.

Koska karstimaata on nuorta ja kehittymätöntä, kallioiden halkeamien sisältämä vesi kulkeutuu kapillaarisesti ruokamultakerrokseen kaikkein kuivimpina aikoina: tämä ilmiö on myös eräs alueen erityispiirre.

Geologiset, hydrogeologiset ja meteorologiset tekijät luovat yhdessä kyseisellä alueella vallitsevan ainutlaatuisen kasvuympäristön.

4.7 Valvontaelin

Nimi: Bioagricoop Scrl
Osoite: Via Fucini, 10, I-40033 Casalecchio di Reno (Bologna)

4.8 Merkintä

Valmiit tuotteet pakataan mikroreikäiseen kutistemuoviin, ja siinä olevassa päällysmarkinnässä on oltava seuraavat tiedot:

- 1) valmistusaineet, leipomoyritys;
- 2) parasta ennen -merkintä;
- 3) tunnistemerkintä.

Ilman pakkausta olevaan tuotteeseen voidaan vaihtoehtoisesti kiinnittää biologista materiaalia oleva merkki, jossa on edellä mainitut tiedot ja nimi "Pane di Altamura".

Päällysmarkintään on liitettävä tunnistemerkintä, jota käytetään yhdessä suojattu alkuperänimitys (SAN) (denominazione di origine protetta, DOP) -merkinnän kanssa.

Graafinen tunnus sisältää sanniittien kilven, jonka yläpuolella on kruunu sekä kokonaisuudessa neljä ruutua, joista kaksi punaista ja kaksi valkoista. Soikion keskellä on vaakatasossa kolmella rivillä teksti "Pane DOP di Altamura".

Tunnistemerkinnän tekstin ominaisuudet ovat seuraavat:

- rasterointi: 100 % pantone 323 cv,
- Pane DOP di Altamura: merkkilaji Arial, koko 71,1 lihavoidulla tyylillä, soikion viivan paksuus 0,040,
- soikion pitkä halkaisija 17,5 cm,
- soikion lyhyt halkaisija 13 cm,
- tekstin vähimmäiskoko 10 cm × 7 cm,
- keltainen: 100 % pantone yellow cv,
- violetti: 100 % pantone 228 cv,
- valkoinen: 100 % pantone trans. white cv,
- vihreä: 100 % pantone 334 cv,
- punainen: 100 % pantone warm red cv,
- soikion reunus: 100 % pantone violet cv.

4.9 Kansalliset vaatimukset

EY-numero: G/IT/00136/2000.06.22

Täydellisen asiakirjan vastaanottopäivä: 22.2.2001.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1292/2003,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,**

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön otosta muun muassa Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2604/2000 liittyvän "uuden viejän tarkastelun" vireillepanosta, yhden vientiä harjoittavan tuottajan tuontiin sovellet-tavan tullin kumoamisesta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A. TARKASTELUA KOSKEVA PYYNTÖ

- (1) Komissio on vastaanottanut perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisen "uuden viejän tarkastelun" vireillepanoa koskevan pyynnön. Pyyntöjä jätti Thaimaasta toimiva vientiä harjoittava tuottaja Indo Pet (Thailand) Ltd, jäljempänä 'pyynnön esittäjä'.

B. TUOTE

- (2) Tarkasteltavana oleva tuote on Thaimaasta peräisin oleva polyeteenitereftalaatti (PET), jonka viskositeettiluku on Saksan teollisuusstandardin (Deutsche Industrienorm, DIN) nro 53728 mukaan vähintään 78 ml/g ja joka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodiin 3907 60 20. CN-koodi on ainoastaan ohjeellinen.

C. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (3) Voimassa olevat toimenpiteet muodostaa neuvoston asetuksella (EY) N:o 2604/2000 ⁽³⁾ käyttöön otettu, tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa yhteisöön sovellettava lopullinen polkumyöntitulli, jonka suuruus on 83,2 euroa tonnilta.

D. TARKASTELUN PERUSTEET

- (4) Pyyntöä esittäjä väittää, ettei se vinyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön polkumyöntitoimenpiteiden perustana olleen tutkimusajanjakson aikana eli 1 päivän lokakuuta 1998 ja 30 päivän syyskuuta 1999 välisenä aikana, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimusajanjakso', ja ettei se ole etuyhteydessä yhteenkään niistä kyseisen tuotteen vientiä harjoittavista tuottajista, joihin edellä mainittuja polkumyöntitoimenpiteitä sovelletaan.

- (5) Pyyntöä esittäjä väittää myös, että se on aloittanut tarkasteltavana olevan tuotteen viennin yhteisöön alkuperäisen tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.

E. MENETTELY

- (6) Niille yhteisön tuottajille, joita asian tiedetään koskevan, on ilmoitettu edellä tarkoitettu pyynnöstä ja niille on annettu tilaisuus esittää huomautuksia. Huomautuksia ei ole kuitenkaan esitetty.
- (7) Käytettävissä olevia todisteita tutkittuaan komissio päättää, että on olemassa riittävät todisteet perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisen uutta viejää koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, jotta voidaan määrittää pyynnön esittäjää koskeva yksilöllinen polkumyöntimarginaali ja jos polkumyöntiä todetaan esiintyvän, tullin taso, jota on sovellettava sen tuodessa tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön.

a) Kyselylomakkeet

- (8) Saadakseen tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämänsä tiedot komissio lähettää kyselylomakkeen pyynnön esittäjälle.

b) Tietojen kerääminen ja osapuolten kuuleminen

- (9) Kaikkia asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään näkökantansa kirjallisesti ja toimittamaan asiaa tukeva näyttö.
- (10) Komissio voi lisäksi kuulla asianomaisia osapuolia, jos ne pyytävät sitä kirjallisesti ja osoittavat, että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä.

F. VOIMASSA OLEVAN TULLIN KUMOAMINEN JA TUONNIN KIRJAAMINEN

- (11) Voimassa oleva polkumyöntitulli olisi perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti kumottava pyynnön esittäjän tuottaman ja yhteisöön suuntautuvaa vientiä varten myymän tuotteen tuonnin osalta. Samalla tämän tuonnin kirjaaminen olisi perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtävä pakolliseksi sen varmistamiseksi, että polkumyöntitullit voidaan kantaa taannehtivasti tämän tarkastelun vireillepanopäivästä siinä tapauksessa, että tarkastelu osoittaa pyynnön esittäjän harjoittavan polkumyöntiä. Pynnön esittäjän maksettaviksi mahdollisesti tulevien tullien määrää ei voida arvioida vielä menettelyn tässä vaiheessa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 301, 30.11.2000, s. 21.

G. MÄÄRÄAJAT

3 artikla

- (12) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi asetettava määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat:
- ilmoittautua komissiolle, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tämän asetuksen E kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kyselylomakkeiden vastaukset tai muita mahdollisia tietoja, jotka olisi otettava huomioon tutkimuksessa,
 - esittää kirjallisen pyynnön tulla komission kuulemiksi.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 14 artiklan 5 kohdan nojalla tulliviranomaiset velvoitetaan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen 1 artiklassa määritellyn tuonnin kirjaamiseksi. Tuonnin kirjaamisvelvoite päättyy yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

4 artikla

H. YHTEISTYÖSTÄ KIELTÄYTYMINEN

- (13) Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tai ei muutoin toimita tarvittavia tietoja määräajassa tai vaikeuttaa merkittäväällä tavalla tutkimusta, päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- (14) Jos todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja niiden sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja,

1. Ellei toisin ole ilmoitettu, asianomaisten osapuolten on ilmoitettava komissiolle, esitettävä näkökantansa kirjallisesti ja toimitettava tämän päätöksen E kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kyselylomakkeiden vastaukset tai muut mahdolliset tiedot 40 päivän kuluessa tämän päätöksen voimaantulopäivästä, jotta niiden huomautukset voitaisiin ottaa huomioon tutkimuksessa. Huomiota pyydetään kiinnittämään siihen, että useimpien perusasetuksessa säädettyjen menettelyllisten oikeuksien käyttö edellyttää osapuolen ilmoittautumista edellä mainitussa määräajassa.

Asianomaiset osapuolet voivat myös pyytää kirjallisesti samassa 40 päivän määräajassa saada tulla komission kuulemiksi.

2. Asianomaisten osapuolten on esitettävä kaikki huomautuksensa ja pyyntönsä kirjallisina (ei sähköisessä muodossa, ellei toisin ilmoiteta) ja niissä on oltava osapuolen nimi, osoite, sähköpostiosoite, puhelinnumero ja faksi- ja/tai teleksinumero. Kaikkiin asianomaisten osapuolten luottamuksellisiin toimittamiin kirjallisiin huomautuksiin, kyselyvastauksiin ja kirjeenvaihtoon lisätään merkintä "Limited" ⁽¹⁾, ja niihin liitetään perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei-luottamuksellinen versio, joka varustetaan merkinnällä "For inspection by interested parties" (asianomaisten tarkastettavaksi).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Kaikki asiaan liittyvät tiedot ja kuulemista koskevat pyynnöt on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 384/96 nojalla pannaan vireille asetusta (EY) N:o 2604/2000 koskeva tarkastelu sen määrittämiseksi, olisiko Thaimaasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin (PET), jonka viskositeetiluku on Saksan teollisuusstandardin (Deutsche Industrienorm, DIN) nro 53728 mukaan vähintään 78 ml/g ja joka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodiin 3907 60 20, tuonnissa sovellettava asetuksella (EY) N:o 2604/2000 käyttöön otettua polkumyynnitullia ja minkä suuruisena sitä olisi sovellettava.

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faksi (32-2) 295 65 05
Teleksi COMEU B 21877

5 artikla

2 artikla

Kumotaan asetuksella (EY) N:o 2604/2000 käyttöön otettu polkumyynnitulli tämän asetuksen 1 artiklassa määritellyn tuonnin osalta (Taric-lisäkoodi A468).

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ Tämä tarkoittaa asiakirjan olevan tarkoitettu ainoastaan sisäiseen käyttöön. Se on suojattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43) 4 artiklan nojalla. Se on asetuksen (EY) N:o 384/96 19 artiklassa sekä vuoden 1994 GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn WTO:n sopimuksen (polkumyynnin vastainen sopimus) 6 artiklassa tarkoitettu luottamuksellinen asiakirja.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1293/2003,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,
puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan nro 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1050/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä toukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1051/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään säännöllisin väliajoin siemenistä puhdistetun puuvillan osalta todetun maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon siemenistä puhdistetulle puuvillalle määritellyn hinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun hinnan välinen suhde pitkällä aikavälillä. Tämä suhde vahvistetaan puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2 päivänä elokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1591/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1486/2002 ⁽⁴⁾, 2 artiklan 2 kohdassa. Jos maailmanmarkkinahintaa ei voi määritellä tällä tavoin, hinta laskeaan viimeksi määritellyn hinnan perusteella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 5 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään tuotteelle, joka vastaa tiettyjä

ominaisuuksia ja ottaen huomioon markkinoiden todellista suuntausta edustavina pidetyt edullisimmat tarjoukset ja hinnat. Määrittelyä varten otetaan huomioon tarjousten ja yhden tai useamman edustavan eurooppalaisen pörssin noteeraamien hintojen keskiarvo yhteisön satamaan cif-toimituksena kuljetetuista tuotteista, jotka tulevat kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpina pidetyistä eri toimittajamaista. Puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittelyä koskeviin perusteisiin tehdään kuitenkin mukautuksia, joiden tavoitteena on ottaa huomioon toimitetun tuotteen laadun tai tarjousten ja hintojen luonteen vuoksi perustellut erot. Nämä mukautukset vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1591/2001 3 artiklan 2 kohdassa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisen johdosta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta vahvistetaan jäljempänä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklassa tarkoitetuksi puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnaksi vahvistetaan 28,195 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 223, 20.8.2002, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1294/2003,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2003,
vähennyskertoimen soveltamisesta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden
tukitodistuksiin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) 1 päivästä elokuuta 2003 voimassa olevien tukitodistushakemusten mukainen kokonaistukimäärä ylittää asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun enimmäismäärän.

- (2) Vähennyskerroin lasketaan asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Kyseistä kerrointa olisi näin ollen sovellettava 1 päivästä elokuuta 2003 voimassa olevien tukitodistusten muodossa haettuihin määriin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Joulukuun 1 päivästä elokuuta 2003 voimassa oleviin tukitodistushakemusten määriin sovelletaan vähennyskerrointa 0,957.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 106, 29.4.2003, s. 12.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 6 päivänä kesäkuuta 2003,

keskinäistä oikeusapua ja rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä koskevien sopimusten allekirjoittamisesta

(2003/516/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 24 ja 38 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin jäsenvaltiot tekevät Amerikan yhdysvaltojen kanssa yhteistyötä rikosasioissa kahdenvälisen sopimusten, yleissopimusten, kansallisten lainsäädäntöjensä ja järjestelyjensä pohjalta.
- (2) Euroopan unioni pyrkii päättäväisesti parantamaan tätä yhteistyötä voidakseen torjua tehokkaammin erityisesti kansainvälistä rikollisuutta ja terrorismia.
- (3) Neuvosto päätti 26 päivänä huhtikuuta 2002 valtuuttaa puheenjohtajavaltion, jota komissio avustaa, aloittamaan neuvottelut Amerikan yhdysvaltojen kanssa, ja puheenjohtajavaltio neuvotteli Amerikan yhdysvaltojen kanssa kaksi sopimusta kansainvälisestä yhteistyöstä rikosasioissa: toisen keskinäisestä oikeusavusta ja toisen rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta.
- (4) Sopimukset on allekirjoitettava Euroopan unionin puolesta, edellyttäen, että ne tehdään. Euroopan unioni antaa allekirjoittamisen yhteydessä seuraavan julistuksen:

”Euroopan unioni toteaa, että vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen kehittämisellä voi olla seurauksia, jotka vaikuttavat Yhdysvaltojen kanssa tehtyihin sopimuksiin. Unioni tarkastelee näitä seikkoja perusteellisesti erityisesti luovuttamista koskevan sopimuksen 10 artiklan 2 kohdan osalta. Unioni haluaa neuvotella Yhdysvaltojen kanssa ratkaistakseen mahdolliset sopimuksiin vaikuttavat seikat ja tarvittaessa myös tarkistaa sopimuksia.

Unioni toteaa, että 10 artikla ei muodosta ennakkotapausta kolmansien maiden kanssa käytäviä neuvotte-
luja varten.”

- (5) Sopimusten 3 artiklan 2 kohdassa määrätään, että Yhdysvaltojen ja unionin jäsenvaltioiden välillä vaihdetaan kirjalliset välineet kahdenvälisen sopimusten täytäntöönpanosta. Keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa määrätään vastaavat velvoitteet niille jäsenvaltioille, joilla ei ole kahdenvälistä keskinäistä oikeusapua koskevaa sopimusta Yhdysvaltojen kanssa. Jäsenvaltioiden olisi kirjallisten välineiden laatimiseksi koordinoitava toimintansa neuvoston kanssa,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Valtuutetaan neuvoston puheenjohtaja nimeämään henkilö/henkilöt, jolla/joilla on valtuudet allekirjoittaa sopimukset Euroopan unionin puolesta, edellyttäen että sopimukset myöhemmin tehdään.

2. Sopimustekstit ja niihin liittyvät selitykset, jotka sisältävät Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen yhteisen tulokinnan, ovat tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet niiden ja Yhdysvaltojen välisten välineiden laatimiseksi rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan ja keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan tarkoittamalla tavalla.

2. Jäsenvaltiot koordinoivat 1 kohdan mukaista toimintaansa neuvostossa.

3 artikla

Jos sopimusten alueellista soveltamisalaa laajennetaan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan tai keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, neuvosto tekee päätöksen yksimielisesti Euroopan unionin puolesta.

4 artikla

Tämä päätös ja sen liitteet julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 6 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. CHRISOCHOÏDIS

SOPIMUS**RIKOKSEN JOHDOSTA TAPAHTUVASTA LUOVUTTAMISESTA EUROOPAN UNIONIN JA AMERIKAN YHDYSVALTOJEN VÄLILLÄ****SISÄLTÖ**

Johdanto-osa

1 artikla	Tavoite ja tarkoitus
2 artikla	Määritelmät
3 artikla	Tämän sopimuksen soveltamisala suhteessa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta jäsenvaltioiden kanssa tehtyihin kahdensivisiin sopimuksiin
4 artikla	Rikokset, joista voidaan luovuttaa
5 artikla	Asiakirjojen toimittaminen ja niiden aitouden toteaminen
6 artikla	Väliaikaista säilöönottamista koskevien pyyntöjen toimittaminen
7 artikla	Asiakirjojen toimittaminen väliaikaisen säilöönoton jälkeen
8 artikla	Lisätiedot
9 artikla	Tilapäinen luovuttaminen
10 artikla	Useiden valtioiden tekemät luovutuspyynnöt
11 artikla	Yksinkertaistetut luovutusmenettelyt
12 artikla	Kauttakuljetus
13 artikla	Kuolemantuomio
14 artikla	Luovutuspyynnön sisältämät arkaluontoiset tiedot
15 artikla	Kuuleminen
16 artikla	Ajallinen soveltaminen
17 artikla	Poikkeamattomuus
18 artikla	Jäsenvaltioiden kanssa myöhemmin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehtävät kahdensiviset sopimukset
19 artikla	Nimeäminen ja ilmoittaminen
20 artikla	Alueellinen soveltaminen
21 artikla	Arviointi
22 artikla	Voimaantulo ja päättäminen

Selitysmuistio

EUROOPAN UNIONI JA AMERIKAN YHDYSVALLAT, jotka

HALUAVAT entisestään helpottaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välistä yhteistyötä,

HALUAVAT torjua rikoksia tehokkaammin demokraattisten yhteiskuntien ja yhteisten arvojen suojaamiseksi,

OTTAVAT samalla yksilöiden oikeudet ja oikeusvaltion periaatteen ASIANMUKAISELLA TAVALLA HUOMIOON,

OTTAVAT HUOMIOON oikeusjärjestelmiinsä sisältyvät takeet siitä, että luovutetulla henkilöllä on oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, mukaan lukien oikeus lain mukaisesti perustetun riippumattoman tuomioistuimen antamaan tuomioon,

HALUAVAT tehdä sopimuksen rikosten johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tavoite ja tarkoitus

Sopimuspuolet kehittävät tämän sopimuksen määräysten mukaisesti yhteistyötään jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä sovellettavien, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista sääntelevien suhteidensa puitteissa.

2 artikla

Määritelmät

1. 'Sopimuspuolilla' tarkoitetaan Euroopan unionia ja Amerikan yhdysvaltoja,
2. 'Jäsenvaltiolla' tarkoitetaan Euroopan unionin jäsenvaltiota.
3. 'Oikeusministeriöllä' tarkoitetaan Amerikan yhdysvaltojen kohdalla Yhdysvaltojen oikeusministeriötä (Department of Justice) ja jäsenvaltion osalta sen oikeusministeriötä, paitsi jos 3, 5, 6, 8 tai 12 artiklassa kuvatuista tehtävistä huolehtii jäsenvaltiossa yleinen syyttäjä, missä tapauksessa kyseinen elin voidaan nimetä 19 artiklan mukaisesti huolehtimaan kyseisistä tehtävistä oikeusministeriön sijaan, elleivät Amerikan yhdysvallat ja asianomainen jäsenvaltio sovi jonkin toisen elimen nimeämisestä.

3 artikla

Tämän sopimuksen soveltamisala suhteessa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta jäsenvaltioiden kanssa tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin

1. Euroopan unioni Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti ja Amerikan yhdysvallat varmistavat, että tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin, jotka ovat voimassa tämän sopimuksen tullessa voimaan, seuraavasti:
 - a) 4 artiklaa sovelletaan kahdenvälisen sopimuksen niiden määräysten sijasta, jotka sallivat luovuttamisen ainoastaan tiettyjen, erikseen lueteltujen rikosten johdosta;
 - b) 5 artiklaa sovelletaan kahdenvälisen sopimuksen niiden määräysten sijasta, jotka koskevat pyynnön esittäneen valtion toimittaman luovutuspyynnön ja sen liitteenä olevien asiakirjojen toimittamista, varmentamista, aitouden osoittamista tai oikeaksi todistamista;
 - c) 6 artiklaa sovelletaan, kun kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole määräyksiä, jotka sallivat väliaikaista säilöönottamista koskevan pyynnön toimittamisen suoraan Yhdysvaltojen oikeusministeriön ja asianomaisen jäsenvaltion oikeusministeriön välillä;
 - d) 7 artiklaa sovelletaan niiden kahdenvälisen sopimuksen niiden määräysten lisäksi, jotka koskevat luovuttamispyynnön toimittamista;

- e) 8 artiklaa sovelletaan, kun kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole määräyksiä lisätietojen toimittamisesta; jos kahdenvälisen sopimuksen määräyksissä ei täsmennetä käytettävää kanavaa, sovelletaan myös kyseisen artiklan 2 kohtaa;
 - f) 9 artiklaa sovelletaan, kun kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole määräyksiä, jotka sallivat sellaisen henkilön tilapäisen luovuttamisen, jota vastaan on vireillä oikeudenkäynti tai joka kärsii tuomiota pyynnön vastaanottaneessa valtiossa.
 - g) 10 artiklaa sovelletaan, ellei muuta ole erikseen määrätty, samaa henkilöä koskeviin kilpaileviin luovutuspyyntöihin liittyvien päätösten tekemistä koskevien kahdenvälisen sopimuksen määräysten sijaan tai niiden puuttuessa;
 - h) 11 artiklaa sovelletaan, kun kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole määräyksiä, jotka sallivat luovutusmenettelyistä luopumisen tai yksinkertaistetun luovutusmenettelyn;
 - i) 12 artiklaa sovelletaan, kun kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole kauttakuljetusta koskevia määräyksiä; myös kyseisen artiklan 3 kohtaa sovelletaan silloin, kun kahdenvälisen sopimuksen määräyksissä ei ole täsmennetty ilma-aluksen reittisuunnitelmasta poikkeavan välilaskun suhteen noudatettavaa menettelyä;
 - j) pyynnön vastaanottanut valtio voi soveltaa 13 artiklaa kahdenvälisen sopimuksen kuolemantuomiota koskevien määräysten sijaan tai niiden puuttuessa.
 - k) 14 artiklaa sovelletaan, kun kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole pyynnön sisältämien arkaluonteisten tietojen käsittelyä koskevia määräyksiä.
2. a) Euroopan unioni varmistaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti, että kukin jäsenvaltio hyväksyy Amerikan yhdysvaltojen kanssa tekemällään kirjallisella välineellä, että sen Amerikan yhdysvaltojen kanssa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tekemää, voimassa olevaa kahdenvälistä sopimusta sovelletaan tämän artiklan mukaisesti.
 - b) Euroopan unioni varmistaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti, että uudet jäsenvaltiot jotka liittyvät Euroopan unioniin tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja jotka ovat tehneet Amerikan yhdysvaltojen kanssa kahdenvälisen sopimuksen rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta, toteuttavat a alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet.
 - c) Sopimuspuolet pyrkivät saattamaan b alakohdassa kuvatun prosessin päätökseen ennen uuden jäsenvaltion suunniteltua liittymistä tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Euroopan unioni ilmoittaa Amerikan yhdysvalloille uusien jäsenvaltioiden liittymispäivämäärät.
 3. Jos 2 kohdan b alakohdassa kuvattua prosessia ei ole saatu päätökseen liittymisajankohtaan mennessä, tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan kyseisen uuden jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen suhteisiin siitä päivästä, jolloin ne ilmoittavat toisilleen ja Euroopan unionille tätä koskevien sisäisten menettelyjensä saattamisesta päätökseen.

4 artikla

Rikokset, joista voidaan luovuttaa

1. Rikos katsotaan sellaiseksi, että sen johdosta rikoksenteijä voidaan luovuttaa, jos se on sekä luovutuspyynnön esittäneen että sen vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan teko, josta voidaan tuomita vankeusrangaistus, jonka enimmäispituus on yli yksi vuosi, tai ankarampi rangaistus. Rikoksesta voidaan luovuttaa myös, jos kyse on yrityksestä tehdä sellainen rikos, josta voidaan luovuttaa, tai jos kyseessä on tällaisen rikoksen suorittamiseen tähtäävä salahanke tai osallistuminen tällaisen rikoksen tekemiseen. Jos pyyntö koskee sellaisesta rikoksesta tuomitun henkilön rangaistuksen täytäntöönpanoa, josta voidaan luovuttaa, vapausrangaistuksesta on oltava jäljellä vähintään neljä kuukautta.

2. Jos luovutukseen suostutaan sellaisen rikoksen ollessa kyseessä, josta voidaan luovuttaa, luovutukseen suostutaan myös kaikkien muiden sellaisten luovutuspyynnöissä mainittujen rikosten osalta, joista voidaan tuomita enintään vuoden mittainen vankeusrangaistus, olettaen, että kaikki muut luovuttamiselle asetetut vaatimukset täyttyvät.

3. Tässä artiklassa rikos katsotaan sellaiseksi, että sen johdosta voidaan luovuttaa:

- a) riippumatta siitä, luokittelevatko pyynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö kyseisen rikoksen samalla tavalla tai kuvaavatko ne sitä samalla terminologialla;
- b) riippumatta siitä, onko kyse rikoksesta, joka Yhdysvaltojen liittovaltion lainsäädännön mukaan edellyttää sellaisten asioiden osoittamista kuten kuljetus valtiosta toiseen, postipalvelujen tai muiden valtioiden väliseen tai kansainväliseen kauppaan liittyvien palvelujen käyttö, koska näiden tekijöiden ainoana tarkoituksena on tuomiovallan määrittäminen Yhdysvaltojen liittovaltion tuomioistuimessa; ja
- c) verotukseen, tullimaksuihin, valuuttavalvontaan ja hyödykkeiden tuontiin tai vientiin liittyvät rikostapaukset riippumatta siitä, säädetäänkö pyynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä samankaltaisista veroista, tullimaksuista ja valuutan valvonnasta tai samankaltaisten hyödykkeiden tuonnin tai viennin valvonnasta.

4. Jos rikos on tehty luovutuspyynnön esittäneen valtion alueen ulkopuolella, luovutukseen suostutaan, ellei muista sovellettavista rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevista vaatimuksista muuta johdu siinä tapauksessa, että pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä säädetään sellaisesta rikoksesta rankaisemisesta, joka on tehty kyseisen valtion alueen ulkopuolella vastaavissa olosuhteissa. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä ei säädetä kyseisen valtion alueen ulkopuolella vastaavissa olosuhteissa tehdystä rikoksesta rankaisemisesta, pyynnön vastaanottaneen valtion täytäntöönpanoviranomainen voi harkintansa mukaan suostua luovuttamiseen, edellyttäen, että kaikki muut luovuttamiselle asetetut vaatimukset täyttyvät.

5 artikla

Asiakirjojen toimittaminen ja niiden aitouden toteaminen

1. Luovutuspyynnöt ja niitä tukevat asiakirjat toimitetaan diplomaattiteitse, mukaan lukien toimittaminen 7 artiklan mukaisesti.

2. Asiakirjat, joissa on pyynnön esittäneen valtion oikeusministeriön tai ulkoasioista vastaavan ministeriön leima tai sinetti, hyväksytään luovutuspyynnön käsittelyyn pyynnön vastaanottaneessa valtiossa ilman muuta varmentamista tai aitouden toteamista tai muuta oikeaksi todistamista.

6 artikla

Väli aikaista säilöönottamista koskevien pyyntöjen toimitaminen

Vaihtoehtona pyynnön toimittamiselle diplomaattiteitse pyynnön esittävän valtion oikeusministeriö voi toimittaa väli aikaista säilöönottamista koskevat pyynnöt suoraan pyynnön vastaanottavan valtion oikeusministeriölle. Pyyntö voidaan toimittaa myös kansainvälisen rikospoliisijärjestön (Interpol) välityksellä.

7 artikla

Asiakirjojen toimittaminen väli aikaisen säilöönoton jälkeen

1. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion viranomaiset ovat ottaneet väliaikaisesti säilöön henkilön, jonka luovuttamista pyydetään, voi pyynnön esittävä valtio toimittaa luovutuspyynnön ja sitä tukevat asiakirjat diplomaattiteitse 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamalla luovutuspyynnön ja asiakirjat pyynnön vastaanottavan valtion suurlähetystöön pyynnön esittävässä valtiossa. Tässä tapauksessa sen varmistamiseksi, että henkilö pysyy vangittuna, sovelletaan asiaankuuluvan luovuttamista koskevan sopimuksen aikarajoja siten, että pyynnön vastaanottavan valtion katsotaan ottaneen luovutuspyynnön vastaan sinä päivänä, jona suurlähetystö otti sen vastaan.

2. Jos jäsenvaltio ei voi tämän sopimuksen allekirjoittamis päivänä soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, johtuen mainitussa jäsenvaltiossa kyseisenä ajankohtana sovellettavasta kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, tätä artiklaa ei sovelleta kyseiseen jäsenvaltioon siihen saakka kunnes kyseinen jäsenvaltio ja Amerikan yhdysvallat diplomaattinootteja vaihtaen sopivat toisin.

8 artikla

Lisätiedot

1. Pynnön vastaanottanut valtio voi pyytää pyynnön esittänyttä valtiota toimittamaan lisätietoja ilmoittamansa kohtuullisen määräajan puitteissa, jos se katsoo, että luovutuspyynnön tueksi toimitetut tiedot eivät täytä sovellettavan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen vaatimuksia.

2. Asianomaisten valtioiden oikeusministeriöt voivat toimittaa tällaiset lisätiedot ja niitä koskevat pyynnöt suoraan toisilleen.

9 artikla

Tilapäinen luovuttaminen

1. Jos luovutuspyyntö koskee henkilöä, jota vastaan on vireillä oikeudenkäynti tai joka kärsii tuomiota pyynnön vastaanottaneessa valtiossa, kyseinen valtio voi luovuttaa henkilön tilapäisesti pyynnön esittäneeseen valtioon syytteenpanoa varten.

2. Tilapäisesti luovutettu henkilö pidetään vangittuna pyynnön esittäneessä valtiossa ja palautetaan pyynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen valtion yhdessä sopimien ehtojen mukaisesti pyynnön vastaanottaneeseen valtioon häntä vastaan käydyin oikeudenkäynnin päätyttyä. Aika, jonka henkilö on viettänyt vangittuna pyynnön esittäneessä valtiossa odottaessaan syytteenpanoa kyseisessä valtiossa, voidaan vähentää pyynnön vastaanottaneessa valtiossa jäljellä olevasta vankeustuomiosta.

10 artikla

Useiden valtioiden tekemät luovutuspyynnöt

1. Jos pyynnön vastaanottanut valtio vastaanottaa pyynnön esittäneen valtion lisäksi joltakin toiselta valtiolta tai valtioilta saman henkilön luovuttamista koskevia pyyntöjä, jotka koskevat joko samaa rikosta tai eri rikoksia, pyynnön vastaanottaneen valtion täytäntöönpanoviranomainen päättää, mihin valtioon se luovuttaa kyseisen henkilön tai luovutetaanko häntä mihinkään niistä.

2. Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio vastaanottaa samaa henkilöä koskevan luovutuspyynnön Amerikan yhdysvalloista ja eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella, jotka pyynnöt koskevat joko samaa rikosta tai eri rikoksia, pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltainen viranomainen päättää, mihin valtioon se luovuttaa kyseisen henkilön tai luovutetaanko häntä mihinkään niistä. Tällöin toimivaltaisella viranomaisella tarkoitetaan pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomaista, jos Amerikan yhdysvaltojen ja jäsenvaltion välillä voimassaolevan kahdenvälisen luovutussopimuksen mukaisesti päätöksen kilpailevista pyynnöistä tekee kyseinen viranomainen; jos kahdenvälisessä luovutussopimuksessa ei ole tästä määräystä, asianomainen jäsenvaltio nimeää toimivaltaisen viranomaisen 19 artiklan mukaisesti.

3. Päätöstä 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdessään pyynnön vastaanottanut valtio ottaa huomioon kaikki merkitykselliset seikat, mukaan lukien, niihin kuitenkin rajoittumatta, sovellettavassa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevassa sopimuksessa esitetyt tekijät, ja sikäli kuin niitä ei ole kyseisessä sopimuksessa esitetty, seuraavat tekijät:

- a) onko luovutuspyynnöt tehty jonkin sopimuksen nojalla;
- b) kunkin rikoksen tekopaikka;
- c) pyynnön esittäneiden valtioiden edut;
- d) tehtyjen rikosten vakavuus;
- e) rikoksen uhrin kansallisuus;
- f) mahdollisuus, että kyseinen henkilö luovutetaan myöhemmin pyynnön esittäneestä valtiosta johonkin toiseen pyynnön esittäneeseen valtioon;
- g) aikajärjestys, jossa luovutuspyynnöt vastaanotettiin pyynnön esittäneiltä valtioilta.

11 artikla

Yksinkertaistetut luovutusmenettelyt

Jos henkilö, jonka luovuttamista pyydetään, suostuu siihen, että hänet luovutetaan pyynnön esittäneeseen valtioon, pyynnön vastaanottanut valtio voi, oikeusjärjestelmänsä mukaisten periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti, luovuttaa henkilön niin pian kuin mahdollista ilman eri menettelyjä. Henkilö, jonka luovuttamista pyydetään, voi ilmoittaa suostuvansa luopumaan erityissäännön suojasta.

12 artikla

Kauttakuljetus

1. Jäsenvaltio voi antaa luvan sellaisen henkilön kauttakuljetukselle alueensa kautta, jonka kolmas valtio luovuttaa Amerikan yhdysvaltoihin tai jonka Amerikan yhdysvallat luovuttaa johonkin kolmanteen valtioon. Amerikan yhdysvallat voi antaa luvan sellaisen henkilön kauttakuljetukselle alueensa kautta, jonka kolmas valtio luovuttaa jäsenvaltioon, tai jonka jäsenvaltio luovuttaa kolmanteen valtioon.

2. Kauttakuljetusta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse tai suoraan Yhdysvaltojen oikeusministeriön ja asianomaisen jäsenvaltion oikeusministeriön välillä. Pyyntö voidaan toimittaa myös Interpolin välityksellä. Pynnön on sisällettävä kuvaus kuljetettavasta henkilöstä sekä lyhyt kuvaus tapauksesta. Kauttakuljetettava henkilö pidetään huostassa koko kauttakuljetuksen ajan.

3. Lupaa ei vaadita, jos käytetään ilmakuljetusta eikä reittisuunnitelmaan kuulu välilaskua kauttakulkuvaltion alueella. Jos reittisuunnitelmasta poikkeava välilasku tapahtuu, voi valtio, jonka alueella reittisuunnitelmasta poikkeava välilasku tapahtuu, vaatia että kauttakuljetusta pyydetään 2 kohdan mukaisesti. Henkilön pakenemisen estämiseksi toteutetaan kaikki tarvittavat toimenpiteet siihen saakka, kunnes kauttakulku on suoritettu, sillä edellytyksellä, että pyyntö vastaanotetaan 96 tunnin sisällä reittisuunnitelmasta poikkeavan välilaskun tapahtumisesta.

13 artikla

Kuolemantuomio

Jos rikoksesta, jonka johdosta luovuttamista pyydetään, on pyynnön esittäneen valtion lakien mukaan mahdollista langettaa kuolemantuomio ja jos samasta rikoksesta ei pyynnön vastaanottaneessa valtiossa voida langettaa kuolemantuomiota, pyynnön vastaanottanut valtio voi suostua luovuttamiseen sillä edellytyksellä, että kuolemantuomiota ei langeteta henkilölle, jonka luovuttamista on pyydetty, tai jos pyynnön esittänyt valtio ei oikeudenkäyntimenettelyihin liittyvistä syistä voi noudattaa kyseistä ehtoa, sillä edellytyksellä, että mahdollisesti langetettavaa kuolemantuomiota ei panna täytäntöön. Jos pyynnön esittänyt valtio hyväksyy rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen tämän artiklan mukaisesti asetetuin ehdoin, sen on noudatettava kyseisiä ehtoja. Jos pyynnön esittänyt valtio ei hyväksy ehtoja, voidaan luovuttamista koskeva pyyntö evätä.

14 artikla

Luovutuspyynnön sisältämät arkaluontoiset tiedot

Jos pyynnön esittävä valtio harkitsee poikkeuksellisen arkaluontoisten tietojen toimittamista luovutuspyyntönsä tueksi, se voi pyytää pyynnön vastaanottavaa valtiota määrittelemään, missä määrin pyynnön vastaanottava valtio voi suojata luovutuspyynnön sisältämät tiedot. Jos pyynnön vastaanottava valtio ei voi suojata tietoja pyynnön esittäjän valtion toivomalla tavalla, pyynnön esittävä valtio päättää siitä, onko tiedot tästä huolimatta toimitettava.

15 artikla

Kuuleminen

Sopimuspuolet kuulevat tarvittaessa toisiaan mahdollistaakseen tämän sopimuksen mahdollisimman tehokkaan soveltamisen muun muassa helpottamalla tämän sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevien mahdollisten kiistojen ratkaisemista.

16 artikla

Ajallinen soveltaminen

1. Tätä sopimusta sovelletaan rikoksiin, jotka on tehty sekä ennen sen voimaantuloa että sen jälkeen.
2. Tätä sopimusta sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtäviin luovutuspyyntöihin. Edellä olevia 4 ja 9 artiklaa sovelletaan kuitenkin luovutuspyyntöihin, jotka odottavat käsittelyä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa tämän sopimuksen tullessa voimaan.

17 artikla

Poikkeamattomuus

1. Tämä sopimus ei estä pyynnön vastaanottanutta valtiota käyttämästä pyynnön epäämisen perusteena asiaa, joka ei kuulu tämän sopimuksen piiriin, mutta josta säädetään jonkin jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen välisessä voimassa olevassa kahdensivuisessa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevassa sopimuksessa.
2. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion perustuslain periaatteet tai valtiota sitovat lopulliset oikeudelliset päätökset estävät sitä täyttämästä sen luovuttamisvelvoitetta ja jos tässä sopimuksessa tai sovellettavassa kahdensivuisessa sopimuksessa ei ole asian ratkaisua koskevia määräyksiä, pyynnön vastaanottanut ja pyynnön esittänyt valtio kuulevat toisiaan.

18 artikla

Jäsenvaltioiden kanssa myöhemmin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehtävät kahdensivuiset sopimukset

Tämä sopimus ei estä jäsenvaltiota ja Amerikan yhdysvaltoja tekemästä tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen kahdensivuisia sopimuksia, jotka ovat tämän sopimuksen mukaisia.

19 artikla

Nimeäminen ja ilmoittaminen

Euroopan unionin on ilmoitettava Amerikan yhdysvalloille 2 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 2 kohdan mukaisista nimeämisistä ennen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiakirjojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä.

20 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Tätä sopimusta sovelletaan:
 - a) Amerikan yhdysvaltoihin;
 - b) Euroopan unionin osalta:
 - jäsenvaltioihin,
 - alueisiin, joiden ulkosuhteista vastaa jokin jäsenvaltio tai maihin, jotka eivät ole jäsenvaltioita ja joiden suhteen jollakin jäsenvaltiolla on ulkosuhteisiin liittyviä muita velvoitteita, jos sopimuspuolet sopivat asiasta diplomaattinoottien vaihdolla, jonka asianomainen jäsenvaltio asianmukaisesti vahvistaa.
2. Kumpikin sopimuspuoli voi lakata soveltamasta tätä sopimusta alueeseen tai maahan, jotka on sisällytetty tämän sopimuksen soveltamisalaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle diplomaattiteitse ja kun asianomainen jäsenvaltio ja Amerikan yhdysvallat ovat vahvistaneet sen asianmukaisesti.

21 artikla

Arviointi

Sopimuspuolet sopivat siitä, että tämän sopimuksen yhteinen arviointi suoritetaan tarpeen mukaan ja joka tapauksessa viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Arvioinnissa käsitellään erityisesti sopimuksen käytännön täytäntöönpanoa, ja siinä saatetaan myös käsitellä sellaisia aiheita kuten Euroopan unionin kehitys siltä osin, kuin se liittyy tämän sopimuksen aiheeseen, 10 artikla mukaan lukien.

22 artikla

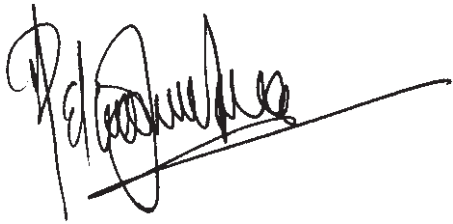
Voimaantulo ja päättäminen

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolme kuukautta ja yksi päivä sen jälkeen, kun sopimuspuolet ovat vaihtaneet asiakirjat, joilla ne ilmoittavat toisilleen saattaneensa voimaantulon edellyttämät sisäiset menettelynsä päätökseen. Näissä asiakirjoissa on myös ilmoitettava, että 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on saatettu päätökseen.
2. Kukin sopimuspuoli voi päättää tämän sopimuksen milloin tahansa ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle, ja sopimuksen voimassaolo päättyy kuuden kuukauden kuluttua kyseisen ilmoituksen tekopäivästä.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Washington D.C.:ssä kahdentenkymmenentenäviidentenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakolme kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Selitysmuistio sopimukseen rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä

Tämä selitysmuistio kuvaa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'sopimus', tiettyjen määräysten soveltamista koskevia käsityksiä, joista on sovittu sopimuspuolten kesken.

10 artiklan osalta

10 artiklan tarkoituksena ei ole vaikuttaa Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön osapuolina olevien valtioiden velvollisuuksiin eikä vaikuttaa Amerikan yhdysvaltojen, joka ei ole osapuolena, oikeuksiin suhteessa Kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

18 artiklan osalta

18 artiklassa määrätään, että sopimus ei estä Euroopan unionin jäsenvaltiota ja Amerikan yhdysvaltoja tekemästä tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevia kahdenvälisiä sopimuksia, jotka ovat sopimuksen mukaisia.

Jos jokin sopimukseen perustuva toimenpide aiheuttaa toiminnallisia vaikeuksia joko yhdelle tai usealle jäsenvaltiolle tai Amerikan yhdysvalloille, on tällainen vaikeus mahdollisuuksien mukaan ratkaistava ensisijaisesti sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, ja Amerikan yhdysvaltojen välisen kuulemisen avulla, tai, jos se on tarpeellista, tässä sopimuksessa määriteltyä kuulemismenettelyä noudattaen. Jos tällaisia toiminnallisia vaikeuksia ei voida ratkaista yksinomaan kuulemisen avulla, olisi sopimuksen kannalta johdonmukaista, jos tulevaisuudessa jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välisissä kahdenvälisissä sopimuksissa määrättäisiin vaihtoehtoisesta, toiminnallisesti toteuttamiskelpoisesta järjestelmästä, joka täyttäisi sen tietyn määrärahan tavoitteet, jota toiminnalliset vaikeudet koskivat.

SOPIMUS**keskinäisestä oikeusavusta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä****SISÄLTÖ**

Johdanto-osa

1 artikla	Tavoite ja tarkoitus
2 artikla	Määritelmät
3 artikla	Tämän sopimuksen soveltamisala suhteessa jäsenvaltioiden kanssa keskinäisestä oikeusavusta tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin tai niiden puuttuessa
4 artikla	Pankkitietojen selvittäminen
5 artikla	Yhteiset tutkintaryhmät
6 artikla	Videoneuvottelu
7 artikla	Pyyntöjen nopeutettu toimittaminen
8 artikla	Keskinäinen oikeusapu hallintoviranomaisille
9 artikla	Käyttörajoitukset henkilötietojen tai muiden tietojen suojaamiseksi
10 artikla	Luottamuksellisuutta koskeva pyynnön esittäneen valtion pyyntö
11 artikla	Kuuleminen
12 artikla	Ajallinen soveltaminen
13 artikla	Poikkeamattomuus
14 artikla	Jäsenvaltioiden kanssa myöhemmin tehtävät kahdenväliset sopimukset keskinäisestä oikeusavusta
15 artikla	Nimeäminen ja ilmoittaminen
16 artikla	Alueellinen soveltaminen
17 artikla	Arviointi
18 artikla	Voimaantulo ja päättäminen

Selitysmuistio

EUROOPAN UNIONI JA AMERIKAN YHDYSVALLAT, jotka

HALUAVAT entisestään helpottaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välistä yhteistyötä,

HALUAVAT torjua rikoksia tehokkaammin demokraattisten yhteiskuntiensä ja yhteisten arvojensa suojaamiseksi,

OTTAVAT samalla yksilöiden oikeudet ja oikeusvaltion periaatteen ASIANMUKAISELLA TAVALLA HUOMIOON,

OTTAVAT HUOMIOON oikeusjärjestelmiinsä sisältyvät takeet siitä, että syytetyllä henkilöllä on oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, mukaan lukien oikeus lain mukaisesti perustetun riippumattoman tuomioistuimen antamaan lainmukaiseen tuomioon,

HALUAVAT tehdä sopimuksen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tavoite ja tarkoitus

Sopimuspuolet kehittävät tämän sopimuksen määräysten mukaisesti yhteistyötään ja keskinäistä oikeusapua.

2 artikla

Määritelmät

1. 'Sopimuspuolilla' tarkoitetaan Euroopan unionia ja Amerikan yhdysvaltoja.
2. 'Jäsenvaltiolla' tarkoitetaan Euroopan unionin jäsenvaltiota.

3 artikla

Tämän sopimuksen soveltamisala suhteessa jäsenvaltioiden kanssa keskinäisestä oikeusavusta tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin tai niiden puuttuessa

1. Euroopan unioni Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti ja Amerikan yhdysvallat varmistavat, että tätä sopimusta sovelletaan jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä keskinäisestä oikeusavusta tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin, jotka ovat voimassa tämän sopimuksen tullessa voimaan, seuraavasti:

- a) 4 artiklaa sovelletaan pankkitilien ja pankkitapahtumien tunnistamiseen tarvittavien tietojen saamiseksi siltä osin, kuin tämä ylittää kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisen valtuutuksen.
- b) 5 artiklaa sovelletaan yhteisten tutkintaryhmien perustamisen ja toiminnan sallimiseksi siltä osin, kuin tämä ylittää kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisen valtuutuksen.
- c) 6 artiklaa sovelletaan, kun sallitaan todistajalausannon saaminen pyynnön vastaanottaneessa valtiossa olevalta todistajalta käyttäen videoneuvottelutekniikkaa pyynnön esittäneen ja sen vastaanottaneen valtion välillä, siltä osin, kuin tämä ylittää kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisen valtuutuksen.

d) 7 artiklaa sovelletaan nopeiden viestintävälineiden käyttämisen sallimiseksi, siltä osin, kuin tämä ylittää kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisen valtuutuksen.

e) 8 artiklaa sovelletaan asianomaisille hallintoviranomaisille annettavan keskinäisen oikeusavun sallimiseen siltä osin, kuin tämä ylittää kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisen valtuutuksen.

f) Jollei 9 artiklan 4 ja 5 kohdasta muuta johdu, 9 artiklaa sovelletaan pyynnön esittäneelle valtiolle toimitettujen tietojen tai todistusaineiston käytön rajoittamista sekä ehtojen asettamista avulle tai siitä kieltäytymistä tietoturvaan liittyvin perustein koskevien kahdenvälisen sopimuksen määräysten sijaan tai niiden puuttuessa.

g) 10 artiklaa sovelletaan, jos kahdenvälisessä sopimuksessa ei ole määräyksiä siitä, missä olosuhteissa pyynnön esittävä valtio voi pyytää, että sen esittämä pyyntö katsotaan luottamukselliseksi.

2. a) Euroopan unioni varmistaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti, että kukin jäsenvaltio hyväksyy Amerikan yhdysvaltojen kanssa tekemällään asiakirjalla, että sen Amerikan yhdysvaltojen kanssa tekemää, voimassa olevaa kahdenvälisestä sopimusta keskinäisestä oikeusavusta sovelletaan tämän artiklan mukaisesti.

b) Euroopan unioni varmistaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti, että uudet jäsenvaltiot, jotka liittyvät Euroopan unioniin tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja jotka ovat tehneet Amerikan yhdysvaltojen kanssa kahdenvälisen sopimuksen keskinäisestä oikeusavusta, toteuttavat a alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

c) Sopimuspuolet pyrkivät saattamaan b alakohdassa kuvatun prosessin päätökseen ennen uuden jäsenvaltion suunniteltua liittymistä tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Euroopan unioni ilmoittaa Amerikan yhdysvalloille uusien jäsenvaltioiden liittymispäivämäärät.

3. a) Euroopan unioni Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti ja Amerikan yhdysvallat varmistavat lisäksi, että tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan, jos jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen välillä ei ole keskinäistä oikeusapua koskevaa, voimassa olevaa kahdenvälisestä sopimusta.

b) Euroopan unioni varmistaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti, että kyseinen jäsenvaltio hyväksyy kyseisen jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen välillä tehdyllä asiakirjalla, että tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan.

c) Euroopan unioni varmistaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti, että uudet jäsenvaltiot, jotka liittyvät Euroopan unioniin tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja jotka eivät ole tehneet Amerikan yhdysvaltojen kanssa kahdenvälisestä sopimusta keskinäisestä oikeusavusta, toteuttavat b alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

4. Jos 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdan c alakohdassa kuvattua prosessia ei ole saatu päätökseen liittymisajankohtaan mennessä, tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan Amerikan yhdysvaltojen ja kyseisen uuden jäsenvaltion suhteisiin siitä päivästä, jolloin ne ilmoittavat toisilleen ja Euroopan unionille tätä koskevien sisäisten menettelyjensä saattamisesta päätökseen.

5. Sopimuspuolet ovat yhtä mieltä siitä, että tämä sopimus on tarkoitettu koskemaan ainoastaan asianosaisten valtioiden välistä keskinäistä oikeusapua. Tämän sopimuksen määräysten ei voida katsoa antavan yksityishenkilölle oikeutta saada tai poistaa todistusaineistoa tai estää sen käyttöä, tai estää pyynnön täytäntöönpanoa tai laajentaa tai rajoittaa kansallisen oikeuden mukaisia oikeuksia.

4 artikla

Pankkitietojen selvittäminen

1. a) Pynnön esittävän valtion pyynnöstä pyynnön vastaanottavan valtion on tämän artiklan mukaisesti selvitettävä viipymättä, onko sen alueella sijaitsevilla pankeilla tietoa siitä, onko nimetyllä rikoksesta epäillyllä tai syytteeeseen pannulla luonnollisella tai oikeushenkilöllä pankkitili tai -tilejä. Pynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava viipymättä tutkimustensa tulokset pyynnön esittäneelle valtiolle.
- b) Edellä a alakohdassa kuvattuihin toimiin voidaan ryhtyä myös:
 - i) sellaisia luonnollisia tai oikeushenkilöitä koskevien tietojen selvittämiseksi, jotka on tuomittu rikoksesta tai jotka ovat muutoin sekaantuneet rikokseen;
 - ii) muun rahoituslaitoksen kuin pankin hallussa olevien tietojen selvittämiseksi; tai
 - iii) sellaisten pankkitapahtumien selvittämiseksi, jotka eivät liity tileihin.
2. Edellä 1 kohdassa kuvatun tiedonsaantipyynnön mukana on toimitettava:
 - a) kyseisen luonnollisen tai oikeushenkilön henkilöllisyyttä koskevat tiedot, joiden perusteella nämä tilit tai pankkitapahtumat voidaan jäljittää; ja
 - b) riittävät tiedot, joiden perusteella pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltainen viranomainen voi
 - i) kohtuudella olettaa, että kyseinen luonnollinen tai oikeushenkilö on syyllistynyt rikokseen ja että pyynnön vastaanottaneen valtion alueella olevilla pankeilla tai muilla rahoituslaitoksilla kuin pankeilla saattaa olla pyydytetyt tiedot; ja
 - ii) todeta, että pyydytetyt tiedot liittyvät kyseiseen rikostutkintaan tai oikeudenkäyntiin;
 - c) mahdollisuuksien mukaan tiedot siitä, mikä pankki tai muu rahoituslaitos kuin pankki saattaa olla kyseessä, sekä muita tietoja, joiden avulla tutkintaa voidaan kohdentaa.

3. Tämän artiklan nojalla esitetyt oikeusapupyynnöt on toimitettava:

- a) 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen keskinäisestä oikeusavusta vastaavien jäsenvaltioiden keskusviranomaisten tai rikostutkinnasta ja syytteeeseenpanosta vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten ja
- b) 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen rikostutkinnasta ja syytteeeseenpanosta vastaavien Yhdysvaltojen kansallisten viranomaisten välillä.

Sopimuspuolet voivat tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen sopia diplomaattisia nootteja vaihtamalla muuttavansa kanavia, joiden välityksellä tämän artiklan mukaiset oikeusapupyynnöt toimitetaan.

4. a) Jollei b alakohdasta muuta johdu, valtio voi 15 artiklan mukaisesti rajata velvollisuutensa antaa oikeusapua tämän artiklan nojalla:
 - i) rikoksiin, jotka ovat rangaistavia tekoja sekä pyynnön vastaanottaneen että pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön nojalla;
 - ii) rikoksiin, joista pyynnön esittäneessä valtiossa voi seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide, jonka enimmäispituus on vähintään neljä vuotta ja vähintään kaksi vuotta pyynnön vastaanottaneessa valtiossa; tai
 - iii) nimettyihin törkeisiin rikoksiin, jotka ovat rangaistavia tekoja sekä pyynnön vastaanottaneen että pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön nojalla.
- b) Valtion, joka rajaa velvollisuutensa a alakohdan ii tai iii alakohdan mukaisesti, on sallittava vähintään sellaisten tilien selvittäminen, jotka liittyvät terroristitoimintaan ja sellaisesta erityyppisestä törkeästä rikollisesta toiminnasta saatujen varojen pesuun, joka on rangaistava teko sekä pyynnön esittäneen että pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön nojalla.
5. Oikeusapua ei tämän artiklan mukaisesti voida evätä pankkisalaisuuteen vetoamalla.
6. Pynnön vastaanottaneen valtion on vastattava pyyntöön, jossa sitä pyydetään esittämään tämän artiklan mukaisesti tunnistettuja tilejä tai pankkitapahtumia koskevat kirjalliset tiedot, kyseisten valtioiden välillä voimassa olevan, sovellettavan keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen määräysten mukaisesti tai jos tällaista sopimusta ei ole, kansallisen lainsäädäntönsä vaatimusten mukaisesti.
7. Sopimuspuolet toteuttavat toimenpiteitä sen välttämiseksi, että tämän artiklan soveltaminen aiheuttaisi pyynnön vastaanottaneelle valtiolle ylimääräisiä rasitteita. Jos kuitenkin pyynnön vastaanottaneelle valtiolle, mukaan lukien pankeille, aiheutuu ylimääräisiä rasitteita, tai jos tässä artiklassa tarkoitettujen tietojenvaihdon yhteydessä käytettävien kanavien toiminnasta aiheutuu ylimääräisiä rasitteita, sopimuspuolet kuulevat toisiaan välittömästi tavoitteenaan tämän artiklan soveltamisen helpottaminen, mukaan lukien tarvittaessa sellaiset toimenpiteet, joilla aiheutuneita ja mahdollisesti tulevaisuudessa aiheutuvia rasitteita vähennetään.

5 artikla

Yhteiset tutkintaryhmät

1. Sopimuspuolten on, jolleivät ne ole jo niin tehneet, toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisiä tutkintaryhmiä voidaan perustaa ja jotta niiden toiminta olisi mahdollista sekä kunkin jäsenvaltion että Amerikan yhdysvaltojen alueella sellaisen rikostutkinnan tai syytteen esittämisen helpottamiseksi, jossa ovat osallisina yksi tai useampia jäsenvaltioita sekä Amerikan yhdysvallat, jos asianomainen jäsenvaltio ja Amerikan yhdysvallat katsovat sen tarpeelliseksi.

2. Tutkintaryhmän toimintaa koskevista periaatteista, kuten sen koostumuksesta, kestosta, sijainnista, organisaatiosta, tehtävistä, tarkoituksesta, ja jonkin jäsenvaltion lähettämien tutkintaryhmän jäsenten rikostutkintaan osallistumisen ehdoista toisen valtion alueella sovitaan asianomaisten valtioiden nimeämien rikostutkinnasta tai syytteen esittämisen vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kesken.

3. Kunkin asianomaisen valtion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset ovat suorassa yhteydessä keskenään tällaisen tutkintaryhmän perustamiseen ja toimintaan liittyvissä asioissa paitsi, jos katsotaan, että tehtävien poikkeuksellinen monimutkaisuus, laajuus tai muut asiaan liittyvät olosuhteet edellyttävät keskitetympää koordinaatiota joidenkin tai kaikkien näkökohdista osalta, missä tapauksessa valtiot voivat sopia muista asianmukaisista yhteydenpitokanavista.

4. Kun yhteisen tutkintaryhmän on tarpeellista suorittaa rikostutkintaa jossakin ryhmän perustamiseen osallistuneessa valtiossa, kyseisen valtion jäsen ryhmässä voi pyytää omia toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan kyseisen tutkinnan ilman, että muiden valtioiden olisi esitettävä keskinäistä oikeusapua koskeva pyyntö. Tämä toimenpide on suoritettava noudattaen samoja tutkinnallisia standardeja kuin mitä kyseisen valtion sisäisessä tutkinnassa noudatetaan.

6 artikla

Videoneuvottelu

1. Sopimuspuolten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta mahdollistetaan videolähetystekniikan käyttö kunkin jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen välillä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa oleskelevan todistajan tai asiantuntijan lausunnon saamiseksi oikeudenkäynnissä, jota varten keskinäistä oikeusapua on saatavissa, jollei tällaista teknistä apua ole tällä hetkellä käytettävissä. Siltä osin kuin siitä ei ole erikseen määrätty tässä artiklassa, tällaisessa menettelyssä noudatetaan yksityiskohtaisia sääntöjä, joista määrätään asianomaisten valtioiden välillä sovellettavissa voimassa olevissa keskinäistä oikeusapua koskevista sopimuksista tai joista säädetään pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä.

2. Jolleivät pyynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut valtio muuta sovi, pyynnön esittänyt valtio vastaa videolähetyksen käyttöönotosta ja toteuttamisesta aiheutuvista kuluista. Avun antamisen yhteydessä aiheutuvista muista kuluista (mukaan lukien pyynnön täyttämiseen osallistuvien henkilöiden

matkakustannuksista pyynnön vastaanottaneessa valtiossa) vastataan asianomaisten valtioiden välillä sovellettavan, voimassa olevan keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen määräysten mukaisesti tai jos tällaista sopimusta ei ole, pyynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen valtion keskenään sopimalla tavalla.

3. Pynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut valtio voivat neuvotella keskenään pyynnön täyttämisen yhteydessä mahdollisesti ilmenevien oikeudellisten, teknisten tai logististen ongelmien ratkaisemiseksi.

4. Jos todistaja tai asiantuntija antaa tahallisesti väärän lausunnon tai syyllistyy muuhun väärinkäyttöön videoneuvottelun yhteydessä, aiheutuu tästä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa samanlainen seuraamus kuin jos se olisi tapahtunut kansallisen oikeudenkäynnin yhteydessä, tämän kuitenkin rajoittamatta pyynnön esittäneen valtion oman lainsäädäntönsä mukaista toimivaltaa.

5. Tämä artikla ei estä pyynnön vastaanottanutta valtiota käyttämästä muita sovellettavan sopimuksen tai lainsäädännön mukaisia keinoja todistajan lausunnon saamiseksi.

6. Tämä artikla ei rajoita jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välisten kahdenvälisen keskinäistä oikeusapua koskevien sopimusten niiden määräysten soveltamista, joissa edellytetään videoneuvottelutekniikan käyttöä tai joissa sen käyttö sallitaan muihin kuin 1 kohdassa kuvattuihin tarkoituksiin, mukaan lukien henkilöiden tai esineiden tunnistamiseksi tai tutkinnan yhteydessä annettavan lausunnon saamiseksi. Jollei sovellettavassa sopimuksessa tai lainsäädännössä ole siitä jo määrätty tai säädetty, valtio voi sallia videoneuvottelutekniikan käytön tällaisissa tapauksissa.

7 artikla

Pyyntöjen nopeutettu toimittaminen

Keskinäistä oikeusapua koskevat pyynnöt ja niitä koskevat viestit voidaan lähettää nopeita viestintävälineitä käyttäen, mukaan lukien telekopio tai sähköposti, ja niiden lisäksi toimitetaan virallinen vahvistus, jos pyynnön vastaanottanut valtio sitä edellyttää. Pynnön vastaanottanut valtio voi vastata pyyntöön vastaavia nopeita viestintävälineitä käyttäen.

8 artikla

Keskinäinen oikeusapu hallintoviranomaisille

1. Keskinäistä oikeusapua myönnetään myös kansalliselle hallintoviranomaiselle, joka tutkii tekoa tarkoituksena nostaa rikossyyte tai käynnistää rikostutkinta tai antaa asia syyttäjäviranomaisten harkittavaksi ja joilla on erityinen hallinnollinen tai lakisääteinen valtuus suorittaa tällaisia tutkimuksia. Keskinäistä oikeusapua voidaan myöntää myös muille hallintoviranomaisille tällaisissa tapauksissa. Apua ei anneta tapauksissa, joissa hallintoviranomainen olettaa, ettei asiasta tapauksesta riippuen tulla joko nostamaan syytettä tai käynnistettä tutkintaa.

2. a) Tämän artiklan mukainen oikeusapupyynnö toimitetaan asianomaisten valtioiden välisissä voimassa olevissa kahdenvälisissä keskinäistä oikeusapua koskevissa sopimuksissa nimettyjen keskusviranomaisten välillä tai muiden viranomaisten välillä, joista kyseiset keskusviranomaiset ovat keskenään sopineet.
- b) Jos sopimusta ei ole, pyynnöt toimitetaan Yhdysvaltojen oikeusministeriön sekä asianomaisten jäsenvaltion oikeusministeriön tai 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti muun vastaavan ministeriön välillä, joka vastaa keskinäistä oikeusapua koskevien pyyntöjen toimittamisesta, tai muiden viranomaisten välillä, joista Yhdysvaltojen oikeusministeriö ja asianomainen ministeriö ovat keskenään sopineet.
3. Sopimuspuolet toteuttavat toimenpiteitä sen välttämiseksi, että tämän artiklan soveltaminen aiheuttaisi pyynnön vastaanottaneille valtioille ylimääräisiä rasitteita. Jos pyynnön vastaanottaneelle valtiolle kuitenkin aiheutuu ylimääräisiä rasitteita, sopimuspuolet kuulevat toisiaan välittömästi tavoitteenaan tämän artiklan soveltamisen helpottaminen, mukaan lukien tarvittaessa sellaiset toimenpiteet, joilla aiheutuneita ja mahdollisesti tulevaisuudessa aiheutuvia rasitteita vähennetään.

9 artikla

Käyttörajoitukset henkilötietojen tai muiden tietojen suojaamiseksi

1. Pynnön esittänyt valtio voi käyttää kaikkia pyynnön vastaanottaneelta valtiolta saamia tietoja tai todistusaineistoa:
- a) rikostutkinnassa ja rikosasiaa koskevassa oikeudenkäynnissä;
- b) yleiselle turvallisuudelle aiheutuvan välittömän ja vakavan uhan estämiseksi;
- c) sen muissa kuin rikosoikeudellisissa oikeudellisissa ja hallinnollisissa menettelyissä, jotka liittyvät suoraan tutkintaan tai oikeudenkäyntiin:
- i) jota tarkoitetaan a alakohdassa; tai
- ii) jota varten on annettu 8 artiklan mukaista keskinäistä oikeusapua;
- d) mihin tahansa muuhun tarkoitukseen, jos kyseiset tiedot tai todistusaineisto on julkistettu sen oikeudenkäynnin yhteydessä, jota varten ne toimitettiin, tai jossakin a, b ja c alakohdassa kuvatussa tilanteessa; ja
- e) mihin tahansa muuhun tarkoitukseen, vain jos pyynnön vastaanottanut valtio antaa ennakolta suostumuksensa.
2. a) Tämä artikla ei estä pyynnön vastaanottanutta valtiota asettamasta yksittäistapauksessa lisäehtoja, jos kyseiseen oikeusapupyynnöön ei voida suostua ilman tällaisia ehtoja. Jos tämän alakohdan mukaisesti on asetettu lisäehtoja, pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää pyynnön esittänyttä valtiota antamaan tietoja siitä, mihin todistusaineistoa tai tietoja käytetään.

- b) Pynnön vastaanottava valtio ei kuitenkaan voi asettaa a alakohdassa todistusaineiston tai tietojen toimittamiselle pyynnön esittäneen valtion henkilötietojen käsittelyä koskeviin oikeudellisiin normeihin liittyviä yleisiä rajoituksia.

3. Jos pyynnön vastaanottanut valtio sen jälkeen, kun se on antanut tiedot pyynnön esittäneelle valtiolle, saa tietoonsa seikkoja, joiden vuoksi se saattaa haluta asettaa lisäehtoja tietyssä tapauksessa, pyynnön vastaanottanut valtio voi neuvotella pyynnön esittäneen valtion kanssa sen määrittämiseksi, millä tavoin todistusaineisto ja tiedot voidaan suojata.

4. Pynnön vastaanottanut valtio voi käyttää sovellettavan, keskinäisestä oikeusavusta tehdyn kahdenvälisen sopimuksen käyttörajoitusta koskevaa määrystä tämän artiklan sijaan, jos sen mukaiset rajoitukset todistusaineiston ja tietojen käytölle ovat vähäisempiä kuin tämän artiklan mukaiset rajoitukset.

5. Jos jonkin jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen välillä tämän sopimuksen allekirjoituspäivänä voimassa oleva kahdenvälinen sopimus keskinäisestä oikeusavusta antaa mahdollisuuden rajoittaa velvollisuutta avunantoon tiettyjen verorikosten osalta, asianosainen jäsenvaltio voi 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun Amerikan yhdysvaltojen kanssa tehtävän asiakirjojen vaihdon yhteydessä ilmoittaa, että kyseisten rikosten osalta se jatkaa mainitun sopimuksen käyttörajoitusta koskevan määräyksen soveltamista.

10 artikla

Luottamuksellisuutta koskeva pyynnön esittäneen valtion pyyntö

Pyynnön vastaanottaneen valtion on parhaansa mukaan pyrittävä säilyttämään pyyntö ja sen sisältö luottamuksellisina, jos pyynnön esittänyt valtio sitä edellyttää. Jos pyyntöä ei voida täyttää ilman pyydetyn luottamuksellisuuden loukkaamista, pyynnön vastaanottaneen valtion keskusviranomaisen on ilmoitettava siitä pyynnön esittäneelle valtiolle, jonka on sen jälkeen päätettävä, olisiko pyyntö kuitenkin täytettävä.

11 artikla

Kuuleminen

Sopimuspuolet kuulevat tarvittaessa toisiaan mahdollistaakseen tämän sopimuksen mahdollisimman tehokkaan soveltamisen muun muassa helpottamalla tämän sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevien mahdollisten kiistojen ratkaisemista.

12 artikla

Ajallinen soveltaminen

1. Tätä sopimusta sovelletaan rikoksiin, jotka on tehty sekä ennen sen voimaantuloa että sen jälkeen.

2. Tätä sopimusta sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtäviin keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin. Edellä olevia 6 ja 7 artiklaa sovelletaan kuitenkin pyyntöihin, jotka odottavat käsittelyä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa tämän sopimuksen tullessa voimaan.

13 artikla

Poikkeamattomuus

Ellei 4 artiklan 5 kohdasta ja 9 artiklan 2 kohdan b alakohdasta muuta johdu, tämä sopimus ei vaikuta pyynnön vastaanotaneen valtion mahdollisuuteen evätä apu vedoten keskinäistä oikeusapua koskevan kahdenvälisen sopimuksen mukaisiin perusteisiin, tai jos tällaista sopimusta ei ole, kyseisessä valtiossa sovellettaviin oikeudellisiin periaatteisiin sekä siihen, että pyynnön täyttäminen vaikuttaisi haitallisesti sen yksinmääräis-oikeuteen, turvallisuuteen, yleiseen järjestykseen tai muihin olennaisiin etuihin.

14 artikla

Jäsenvaltioiden kanssa myöhemmin tehtävät kahdenväliset sopimukset keskinäisestä oikeusavusta

Tämä sopimus ei estä jäsenvaltiota ja Amerikan yhdysvaltoja tekemästä tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen kahdenvälisiä sopimuksia, jotka ovat tämän sopimuksen mukaisia.

15 artikla

Nimeäminen ja ilmoittaminen

1. Jos 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti nimetty ministeriö on muu kuin oikeusministeriö, Euroopan unionin on ilmoitettava Amerikan yhdysvalloille tällaisesta nimeämisestä ennen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua asiakirjojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä.

2. Sopimuspuolten on, sen jälkeen kun ne ovat kuulleet toisiaan siitä, mitkä kansalliset viranomaiset ne aikovat nimetä vastaamaan rikostutkinnasta ja syytteenpanosta 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ilmoitettava toisilleen näin nimeämistään kansallisista viranomaisista ennen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiakirjojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä. Euroopan unionin on ilmoitettava Amerikan yhdysvalloille ennen kyseistä asiakirjojen vaihtoa 4 artiklan 3 kohdan mukaiset keskusviranomaiset niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla ei ole keskinäistä oikeusapua koskevaa sopimusta Amerikan yhdysvaltojen kanssa.

3. Sopimuspuolten on ilmoitettava toisilleen 4 artiklan 4 kohdan mukaisista rajoituksista ennen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiakirjojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen välillä.

16 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Tätä sopimusta sovelletaan:

a) Amerikan yhdysvaltoihin;

b) Euroopan unionin osalta,

— jäsenvaltioihin,

— alueisiin, joiden ulkosuhteista vastaa jokin jäsenvaltio, tai maihin, jotka eivät ole jäsenvaltioita ja joiden suhteen jollakin jäsenvaltiolla on ulkosuhteisiin liittyviä muita velvoitteita, jos sopimuspuolet sopivat asiasta diplomaattinoottien vaihdolla, jonka asianomainen jäsenvaltio asianmukaisesti vahvistaa.

2. Kumpikin sopimuspuoli voi lakata soveltamasta tätä sopimusta alueeseen tai maahan, jotka on sisällytetty tämän sopimuksen soveltamisalaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle diplomaattiteitse ja kun asianomainen jäsenvaltio ja Amerikan yhdysvallat ovat vahvistaneet sen asianmukaisesti.

17 artikla

Arviointi

Sopimuspuolet sopivat siitä, että tämän sopimuksen yhteinen arviointi suoritetaan viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Arvioinnissa käsitellään erityisesti sopimuksen käytännön täytäntöönpanoa, ja siinä saatetaan myös käsitellä sellaisia aiheita kuten Euroopan unionin kehitys siltä osin, kuin se liittyy tämän sopimuksen aiheeseen.

18 artikla

Voimaantulo ja päättäminen

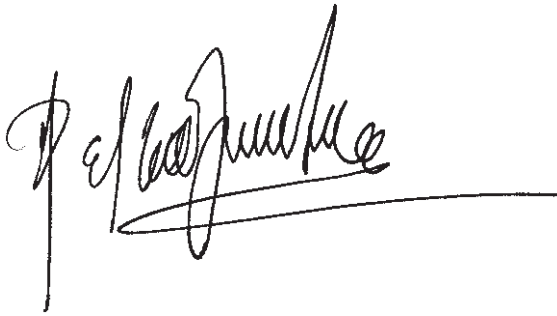
1. Tämä sopimus tulee voimaan kolme kuukautta ja yksi päivä sen jälkeen, kun sopimuspuolet ovat vaihtaneet asiakirjat, joilla ne ilmoittavat toisilleen saattaneensa voimaantulon edellyttämät sisäiset menettelynsä päätökseen. Näissä asiakirjoissa on myös ilmoitettava, että 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on saatuttu päätökseen.

2. Kukin sopimuspuoli voi päättää tämän sopimuksen milloin tahansa ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle, ja sopimuksen voimassaolo päättyy kuuden kuukauden kuluttua kyseisen ilmoituksen tekopäivästä.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen

Tehty Washington D.C.:ssä kahdentenkymmenentenäviidentenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakolme kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Selitysmuistio sopimukseen keskinäisestä oikeusavusta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä

Tämä muistio kuvaa keskinäisestä oikeusavusta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'sopimus', tiettyjen määräysten soveltamista koskevia käsityksiä, joista on sovittu sopimuspuolten kesken.

8 artiklan osalta

8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti pyynnön esittäneille Amerikan yhdysvaltojen liittovaltion hallintoviranomaisille on myönnettävä keskinäistä oikeusapua samoin kuin pyynnön esittäneille jäsenvaltioiden kansallisille hallintoviranomaisille. Kyseisen kohdan toisen virkkeen mukaisesti keskinäistä oikeusapua voidaan myöntää myös muille kuin liittovaltiotason hallintoviranomaisille tai paikallisille hallintoviranomaisille. Tämän määräyksen soveltaminen on kuitenkin pyynnön vastaanottaneen valtion harkintavallassa.

Sopimuspuolet sopivat, että 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti keskinäistä oikeusapua myönnetään sellaiselle pyynnön esittäneelle hallintoviranomaiselle, jolla on pyynnön esittämishetkellä käynnissä jäljempänä kuvattujen, sille kuuluvien lakisääteisten valtuuksien mukaisesti tutkinta tai menettelyt tarkoituksena nostaa rikossyyte tai saattaa tutkinnan kohteena oleva teko toimivaltaisten syyttäväviranomaisten harkittavaksi. Se, että pyynnön esittämishetkellä suunnitellaan rikossyytteen nostamista, ei sulje pois sitä, etteikö kyseinen viranomaislainen voisi määrätä muita seuraamuksia. Eli 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu keskinäinen oikeusapu saattaa johtaa siihen, että pyynnön esittänyt hallintoviranomainen toteaa, ettei rikossyytettä kannata nostaa tai että asiaa ei kannata antaa syyttäväviranomaisten harkittavaksi. Nämä mahdolliset seuraukset eivät vaikuta sopimuspuolten velvollisuuteen antaa apua tämän artiklan mukaisesti.

Pyynnön esittävä hallintoviranomainen ei voi kuitenkaan käyttää 8 artiklan 1 kohtaa pyytäkseen apua asiassa, jossa rikossyytteen nostamista tai asian antamista syyttäväviranomaisille ei suunnitella, tai asioissa, joissa tutkinnan kohteena olevasta teosta ei pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön nojalla voida määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia tai sitä ei voida antaa syyttäväviranomaisten harkittavaksi.

Euroopan unioni muistuttaa, että sopimuksen asiasisältö kuuluu sen osalta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa esitettyjen, rikosasioissa tehtävää poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä koskevien määräysten piiriin ja että sopimus on tehty kyseisten määräysten soveltamisalan puitteissa.

9 artiklan osalta

9 artiklan 2 kohdan b alakohdan tarkoituksena on varmistaa, että avun antamisesta voidaan kieltäytyä tietosuojan vetoamalla vain poikkeustapauksissa. Tällainen tilanne voi syntyä, jos pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että harkittuaan johonkin tiettyyn tapaukseen liittyviä tärkeitä etukysymyksiä (toisaalta julkinen etu, mukaan lukien asianmukainen oikeudenkäyttö ja toisaalta yksityisyyteen liittyvät intressit) pyynnön esittäneen valtion pyytämien tiettyjen tietojen toimittaminen aiheuttaisi niin perustavanlaatuisia vaikeuksia, että niiden voidaan katsoa kuuluvan epäämisperusteena käytettävien olennaisten etujen piiriin. Näin ollen on poissuljettu se mahdollisuus, että pyynnön vastaanottanut valtio voisi kieltäytyä yhteistyöstä soveltamalla tietosuojan periaatteita laajasti, kategorisesti tai systemaattisesti. Sitä seikkaa, että pyynnön esittäneellä ja vastaanottaneella valtiolla on erilaiset tietosuojajärjestelmät (kuten esimerkiksi se, että pyynnön esittäneellä valtiolla ei ole erityisen tietosuojaviranomaisen vastinetta) tai että niillä on erilaiset tavat suojata henkilötietoja (kuten esimerkiksi se, että pyynnön esittänyt valtio käyttää muita keinoja kuin tietojen hävittämistä lainvalvontaviranomaisten saamien henkilötietojen yksityisyyden tai paikkansapitävyyden suojaamiseksi), ei voida sellaisenaan asettaa lisäehdoksi 9 artiklan 2 kohdan a alakohdassa.

14 artiklan osalta

14 artiklassa määrätään, että sopimus ei estä jäsenvaltiota ja Amerikan yhdysvaltoja tekemästä tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen keskinäistä oikeusapua koskevia kahdenvälisiä sopimuksia, jotka ovat sopimuksen mukaisia.

Jos jokin sopimukseen perustuva toimenpide aiheuttaa toiminnallisia vaikeuksia joko Amerikan yhdysvalloille ja yhdelle tai usealle jäsenvaltiolle, on tällainen vaikeus mahdollisuuksien mukaan ratkaistava ensisijaisesti sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden, jota tai joita asia koskee, ja Amerikan yhdysvaltojen välisen kuulemisen avulla, tai, jos se on tarpeellista, tässä sopimuksessa määriteltyjä kuulemismenettelyjä noudattaen. Jos tällaisia toiminnallisia vaikeuksia ei voida ratkaista yksinomaan kuulemisen avulla, olisi sopimuksen kannalta johdonmukaista, jos tulevissa jäsenvaltion ja Amerikan yhdysvaltojen välisissä kahdenvälisten sopimuksissa määrättäisiin vaihtoehtoisesta, toiminnallisesti toteuttamiskelpoisesta järjestelmästä, joka täyttäisi sen tietyn määräyksen tavoitteet, jota toiminnalliset vaikeudet koskivat.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 15 päivänä heinäkuuta 2003,

Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen tarkistamista varten tarvittavista tilastotiedoista

(2003/517/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 107 artiklan 6 kohdan sekä perustamissopimuksen liitteenä olevan Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja Euroopan keskuspankin (EKP) perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan, jäljempänä 'perussääntö', 29 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto on päätöksessään 98/382/EY ⁽⁴⁾ vahvistanut EKP:n pääoman merkintään sovellettavan alkuperäisen jakoperusteen määrittämissä käytettäviä tilastotietoja koskevat säännöt.
- (2) Kansallisten keskuspankkien painoarvoja EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa on perussäännön 29 artiklan 3 kohdan nojalla tarkistettava viiden vuoden välein.
- (3) Kun Euroopan unioniin liittyy uusia jäsenvaltioita, näiden kansallisista keskuspankeista tulee EKPJ:n jäseniä ja EKP:n pääoman merkittäjiä. Kansallisten keskuspankkien painoarvoja EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa olisi tämän johdosta tarkistettava.
- (4) On annettava niiden tilastotietojen toimittamista koskevat säännöt, joita käytetään tarkistettaessa kansallisten keskuspankkien painoarvoja EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa.
- (5) Olisi määriteltävä käytettävien tietojen luonne ja lähteet sekä menetelmä, jonka mukaan lasketaan kansallisten keskuspankkien painoarvot EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa.
- (6) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2223/96 ⁽⁵⁾ säädetään menetelmästä, joka koskee yhteisiä standardeja, määritelmiä, nimikkeistöjä ja tilinpidon sääntöjä ja

jonka tarkoituksena on mahdollistaa tilien ja taulukoiden laatiminen yhteisön tarpeisiin vertailukelpoisin perustein. Lisäksi asetuksessa säädetään siirto-ohjelmasta, jota käytetään kyseisen asetuksen nojalla laadittujen tilien ja taulukoiden toimittamiseksi yhteisön tarpeisiin määräpäiviä noudattaen. Koska mainitussa asetuksessa otetaan huomioon tilastomenetelmien uusimmat standardit ja menetelmiä koskevat viimeisimmät muutokset, tässä päätöksessä olisi käytettävä sen mukaisia määritelmiä.

- (7) Koska EKP:n pääoman merkintään sovellettavaa jakoperustetta käytetään määrittäessä kunkin kansallisen keskuspankin osuus EKP:n pääomasta ja sen osuus valuuttavarantojen yhdistämisessä, äänen painotus EKP:n neuvostossa määräenemmistöä edellyttävien päätösten osalta (perussäännön 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti) ja EKPJ:n rahoitustulon jakaminen kansallisten keskuspankkien kesken, on tärkeää, että kansallisten keskuspankkien painoarvot jakoperusteessa lasketaan tarkasti. Komission olisi siten annettava toimivaltaisille komiteoille tietoja, jotka koskevat väestötietoja ja markkinahintaista bruttokansantuotetta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Kohde

Komissio toimittaa tilastotiedot, joita tarvitaan tarkistettaessa kansallisten keskuspankkien painoarvoja Euroopan keskuspankin (EKP) pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa, tässä päätöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2 artikla

Väestö

1. Väestöllä tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2223/96 määritelmän mukaista kokonaisväestöä vuoden keskiarvona määritetynä ja lähimpään tuhanteen pyöristettynä.

⁽¹⁾ Ehdotus 14 päivältä maaliskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 3. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL C 102, 29.4.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 171, 17.6.1998, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 359/2002 (EYVL L 58, 28.2.2002, s. 1).

2. Kansallisten keskuspankkien perussäännön 29 artiklan 3 kohdan mukaisten painoarvojen tarkistamista varten tarvittavat väestöä koskevat tiedot koskevat viimeistä edellistä sitä edeltävää vuotta, jona jakoperustetta mukautetaan.

3 artikla

Markkinahintainen bruttokansantuote

1. Markkinahintaisella bruttokansantuotteella tarkoitetaan asetuksessa (EY) N:o 2223/96 määriteltyä käypinä markkinahintoina laskettua kalenterivuoden bruttokansantuotetta, joka on ilmaistu kansallisena valuuttana mahdollisimman suurella tarkkuudella, jotta kunkin maan osuus voidaan laskea riittävän täsmällisesti.

2. Kansallisille keskuspankeille perussäännön 29 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen painoarvojen tarkistamista varten tarvittavat tiedot markkinahintaisesta bruttokansantuotteesta koskevat ennen jakoperusteen tarkistamista edeltävää toiseksi viimeistä vuotta kulunutta viittä vuotta.

4 artikla

Vaihtokurssit

1. Bruttokansantuotteen muuntamisessa käyviksi markkinahinnoiksi käytetään vuotuista vaihtokurssia, joka on kalenterivuoteen sisältyvien työpäivien päivittäisten vaihtokurssien aritmeettinen keskiarvo.

2. Päivittäisinä vaihtokursseina käytetään ennen vuotta 1999 komission laskemia ecun viitekursseja. Vuodesta 1999 käytetään EKP:n laskemia euron viitekursseja.

5 artikla

Laskentaa koskevat säännöt ja tarkkuuden aste

1. Jäsenvaltion osuus yhteisön väkiluvusta on sen prosentuaalinen osuus jäsenvaltioiden kokonaisväestöstä.

2. Jäsenvaltion osuus yhteisön käypinä markkinahintoina ilmoitetusta bruttokansantuotteesta on sen prosentuaalinen osuus käypinä markkinahintoina ilmoitetusta jäsenvaltioiden viiden vuoden ajalta yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta.

3. Kansallisen keskuspankin painoarvo EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa on niiden osuuksien aritmeettinen keskiarvo, jotka kyseisellä jäsenvaltiolla on yhteisön väkiluvusta ja käypinä markkinahintoina ilmoitetusta bruttokansantuotteesta.

4. Eri laskentavaiheissa on käytettävä riittävästi numeroita, jotta voidaan varmistaa laskelmien tarkkuus. Kansallisten keskuspankkien painoarvot EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa ilmaistaan neljän desimaalin tarkkuudella.

6 artikla

Tietojen antaminen komiteoille

Väestöä koskevien tietojen osalta komissio antaa asiaa koskevia tietoja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom ⁽¹⁾ 1 artiklalla perustetulle Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitealle.

Käypinä markkinahintoina ilmoitettua bruttokansantuotetta koskevien tietojen osalta komissio antaa asiaa koskevia tietoja markkinahintaisen bruttokansantuotteen muodostamisen yhdenmukaistamisesta 13 päivänä helmikuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/130/ETY ⁽²⁾ 6 artiklalla perustetulle bruttokansantuotetta käsittelevälle komitealle.

7 artikla

Uudet jäsenvaltiot

Kun Euroopan unioniin liittyy uusia jäsenvaltioita ja niiden kansallisista keskuspankeista tulee EKP:n jäseniä, käytetään väestöä ja käypinä markkinahintoina ilmoitettua bruttokansantuotetta koskevien tilastotietojen osalta niitä viitejaksoja, joita on käytetty perussäännön 29 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisessa jakoperusteen viimeisimmässä viisivuotistarkistuksessa.

8 artikla

Tietojen toimittaminen

Komissio ilmoittaa EKP:lle tässä päätöksessä tarkoitettujen jäsenvaltiokohtaiset väestöä, käypinä markkinahintoina ilmoitettua bruttokansantuotetta ja vuotuisia vaihtokursseja koskevat tiedot viimeistään kaksi kuukautta ennen sitä päivää, jona kansallisten keskuspankkien tarkistetut painoarvot EKP:n pääoman merkintään sovellettavassa jakoperusteessa tulevat voimaan.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. TREMONTI

⁽¹⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EYVL L 49, 21.2.1989, s. 26.

**NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003,
Euroopan keskuspankin puheenjohtajan nimittämisestä**

(2003/518/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 112 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 122 artiklan 4 kohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 11.2 ja 43.3 artiklan,

SUOSITTAA, että nimitetään

Jean-Claude Trichet Euroopan keskuspankin puheenjohtajaksi kahdeksan vuotta kestäväksi kaudeksi 1 päivästä marraskuuta 2003 alkaen.

Tämä suositus annetaan euron käyttöönotaneiden jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiehille päätöksentekoa varten sen jälkeen, kun Euroopan parlamenttia ja Euroopan keskuspankin neuvostoa on kuultu.

Tämä suositus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. TREMONTI

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä maaliskuuta 2003,

tukijärjestelmästä, jonka Italian tasavalta (Sisilian alue) aikoo toteuttaa yritysten kansainvälistymisen edistämiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 650)

(Ainoastaan italianteksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/519/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁾,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Italian viranomaiset ilmoittivat kyseisestä tukijärjestelmästä EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti pysyvän EU-edustustonsa 10 päivänä toukokuuta 2001 päivätyllä kirjeellä, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 14 päivänä toukokuuta 2001 numerolla A/33813.
- (2) Komissio ilmoitti 15 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä SG (2002) D/228170 Italian tasavallalle päätöksestään aloittaa kyseisen tuen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.
- (3) Komission päätös aloittaa menettely on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa.
- (4) Komissio ei saanut tukijärjestelmää koskevia huomautuksia kyseiseltä jäsenvaltiolta eikä asianomaisilta. Ainoa Italian viranomaisten lähettämä kirje oli päivätty 10

päivänä tammikuuta 2003, ja se koski vain yhtä menettelyn aloittamiseen liittyvää näkökohtaa (*de minimis*-sääntöön liittyvää 38 kohtaa).

2. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

2.1 Oikeusperusta

- (5) Sisilian alueen on tarkoitus myöntää tuet alueellisten toimintaohjelmien toteuttamista vuosina 2000—2006 koskevista määräyksistä 23 päivänä joulukuuta 2000 annetun aluelain nro 32 (aluelaki 32/2000) 26 §:n ⁽³⁾ ja 22 päivänä kesäkuuta 2001 annetun asetuksen ⁽⁴⁾ mukaisesta tukijärjestelmästä. Aluelain 32/2000 13 ja 15 § sisältävät tukijärjestelmää koskevia yleisiä säännöksiä. Lain 198 § sisältää säännöksen, jolla lykätään kyseessä olevan toimenpiteen toteuttamista, kunnes komissio on hyväksynyt tukijärjestelmän ilmoitusmenettelyn perusteella.

2.2 Tukijärjestelmän tavoite

- (6) Järjestelmän tarkoituksena on edistää alueen talouden kansainvälistymistä tukemalla Sisilian alueella toimivia pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä niiden muodostamia yhteisyhtiöitä, yhteenliittymiä ja yhtymiä.

2.3 Aihe

- (7) Asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tukijärjestelmästä on tarkoitus myöntää seuraavanlaista tukea:
 - tukea investointikustannuksiin sellaisten hankkeiden toteuttamiseksi, joiden tarkoituksena on toteuttaa yrityksen pysyvä edustus yksillä tai useammilla ulkomaanmarkkinoilla (messukeskukset, näyttelytila, edustaja),

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.
⁽²⁾ EYVL C 132, 4.6.2002, s. 11.

⁽³⁾ Sisilian virallinen lehti *Gazzetta ufficiale della Regione siciliana* nro 61, 23.12.2000.

⁽⁴⁾ Sisilian virallinen lehti *Gazzetta ufficiale della Regione siciliana* osa I, nro 37, 27.7.2001.

- tukea sellaisten pk-yritysten yhteenliittymien perustamiseen ja käynnistämiseen, joiden tarkoituksena on yhteistyöhankkeiden toteuttaminen osana kansainvälistä myynninedistämistoimintaa.
- (8) Kesäkuun 22 päivänä 2001 annetussa asetuksessa säädetään muista tuista, joita myönnetään kuitenkin EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (9) Kesäkuun 22 päivänä 2001 annetussa asetuksessa säädetään tämän päätöksen 7 kappaleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tukien osalta, että yhteisön lainsäädännössä annetun investoinnin määritelmän mukaiset kulut — aineettomat investoinnit mukaan luetuina — ovat tukikelpoisia. Asetuksessa täsmennetään, että kyseessä ovat toimitilojen hankkimis- tai vuokraamiskustannukset, laitteistojen hankintakustannukset sekä aineettomista investoinneista aiheutuvat kustannukset. Ilmoituksen liitteenä lähetetyssä lomakkeessa (ennen tutkintamenettelyn aikana tehtyä muutosta) Italian viranomaiset määrittivät aineettomiksi investoinneiksi laadunvarmistuksen, ympäristönsuojelun, tekniset innovaatiot ja tietojenkäsittelyn hallintaohjelmien hankkimisen. Aineellisen investoinnin määritelmä on annettu aluelain 32/2000 13 §:ssä. Pykälässä säädetään myös seuraavaa:
- aineettomiin investointeihin sekä selvitysten laatimiseen ja konsulttipalveluihin voidaan käyttää enintään 25 prosenttia tukikelpoisista kuluista,
 - korvaavat investoinnit eivät kuulu tuen piiriin,
 - tuensaajien on sitouduttava jatkamaan investointia viiden vuoden ajan,
 - tuensaaja sitoutuu hyödyntämään investointeja ainoastaan omassa yrityksessään viiden vuoden ajan,
 - tukihakemus on esitettävä ennen hankkeen toteuttamisen aloittamista.
- (10) Tämän päätöksen 7 kappaleen toisessa alakohdassa tarkoitettujen tukien osalta 22 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa asetuksessa säädetään, että kaikki yhteenliittymän perustamiseen sekä sen käynnistämiseen ja toimintaan liittyvät kulut ovat tukikelpoisia viiden vuoden ajan. Molemmissa tapauksissa kyseessä ovat kulut, jotka liittyvät yhteenliittymän perustamiseen tarvittaviin notarinkuluihin sekä yleisiin ja henkilöstökuluihin, jotka aiheutuvat suoraan yhteenliittymän käynnistämisestä ja toiminnasta ja joiden tarkoituksena on taata aloitteen onnistuminen. Määritellyt kulut ovat seuraavat:
- henkilöstöön ja verotukseen liittyvät kulut,

- yhteenliittymän tai yhtymän toimitilojen vuokrat,
- irtaimiston hankkiminen myös leasing-sopimuksella (laitteet ja kalusteet),
- myynninedistäminen ja mainonta.

- (11) Italian viranomaiset eivät ole selvittäneet 8—10 kappaleessa mainittuja tukikelpoisia toimia ja kuluja, joten komissio ei pysty määrittelemään niitä yksityiskohtaisemmin.

2.4 Järjestelmän määrärahat ja kesto

- (12) Järjestelmän kestoksi on suunniteltu ajanjakso mahdollisesta ilmoitusmenettelyn jälkeen tapahtuvasta voimaantulosta 31 päivään joulukuuta 2006. Täsmällistä vuositalousarviota ei ole esitetty. Italian viranomaiset ilmoittivat 26 päivänä syyskuuta 2001 päivätyn kirjeen yhteydessä lähetetyssä ilmoituslomakkeessa, että ”aluelain 32/2000 26—36 ja 39 §:n mukaisen tukijärjestelmän määrärahat ovat noin 98 miljardia euroa”. Komissio olettaa, että määrä on ilmaistu liiroina. Lisäksi ilmoitus koskee vain kyseisen lain 26 §:ssä säädettyä tukijärjestelmää. Pykälän 2 kohdassa säädetään, että määrärahojen enimmäismäärä on 120 miljardia Italian liiraa.

2.5 Tuensaajat

- (13) Tukea voivat saada pk-yritykset (ja niiden muodostamat yhteisyritykset). Tukikelpoisia ovat myös pk-yritysten perustamat yhteenliittymät ja yhtymät (myös osuuskunnat). Tuensaajayritysten on oltava merkittävä kauppakamarin yritysrekisteriin ja käsiteollisuusyritysten puolestaan käsiteollisuusyritysten rekisteriin. Pk-yritysten määritelmän osalta tukijärjestelmän säännöksissä viitataan yhteisön lainsäädäntöön. Italian viranomaiset eivät kuitenkaan ole täsmentäneet, tarkoitetaanko tällä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa komission suosituksessa 96/280/EY⁽⁶⁾ esitetyn määritelmän mukaisia pk-yrityksiä. Epäselvää on myös se, voidaanko pk-yritysten määritelmää soveltaa yritysten yhteenliittymiin ja yhtymiin.

⁽⁵⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4. Suositus esitetään myös Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 liitteessä I (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33).

⁽⁶⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

- (14) Alkuperäisten ilmoitusasiakirjojen mukaan tukijärjestelmää ei sovelleta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen, kuljetuksiin, terästeollisuuteen, laivanrakennukseen, synteettikuituihin ja autoteollisuuteen liittyvään toimintaan. Aluelain 32/2000 15 §:ssä säädetään kuitenkin, että kyseisessä laissa säädettyyn tukeen liittyviä säännöksiä sovelletaan mainittuihin aloihin. Viimeksi lähetetyistä asiakirjoista ja muutettuja säännöksiä koskevasta ilmoituslomakkeesta ei käy ilmi, jätetäänkö mainitut alat soveltamisalan ulkopuolelle. Lisäksi on epäselvää, onko soveltamisalasta rajattu pois vaikeuksissa olevat yritykset⁽⁷⁾ ja niiden rahoituksen rakenneuudistukseen myönnettyt tuet. Sama koskee mahdollisia investointeja kiinteään pääomaan ostamalla yritys, jonka toiminta on lopetettu tai olisi lopetettu, jos sitä ei myytäisi uudelle omistajalle. Näiden ristiriitaisten tietojen vuoksi on mahdotonta määrittellä, sovelletaanko järjestelmää mainittuihin aloihin, yhtiöihin ja yrityksiin.

2.6 Tuen muoto ja suuruus

- (15) Tukijärjestelmästä myönnettävät tuet ovat avustuksia.
- (16) Tuettaessa investointikustannuksia sellaisten hankkeiden toteuttamiseksi, joiden tarkoituksena on toteuttaa yrityksen pysyvä edustus yksillä tai useammilla ulkomaanmarkkinoilla (messukeskukset, näyttelytila, edustaja) tuen enimmäisintensiteetti on 35 prosenttia NAE (nettoavustusekvivalentti), jota korotetaan 15 prosenttia BAE (bruttoavustusekvivalentti).
- (17) Tuettaessa sellaisten pk-yritysten yhteenliittymien perustamista ja käynnistämistä, joiden tarkoituksena on yhteistyöhankkeiden toteuttaminen osana kansainvälistä myynninedistämistoimintaa, järjestelmän mukaisen tuen intensiteetti on ensimmäisten viiden vuoden aikana aleneva, ja sen tasoiksi on vahvistettu 70, 60, 50, 40 ja 30 prosenttia.

3. KOMISSION PERUSTAMISSOPIMUKSEN 88 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN MENETTELYN PUITTEISSA ESITTÄMÄT EPÄILYT

- (18) Komission perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisen yhteydessä esittämät epäilyt kohdistuvat kahteen asiaan: kansainvälistymistukeen ja toimintatukeen.

⁽⁷⁾ Määritelmä esitetty valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa (EYVL C 228, 9.10.1999, s. 2).

- (19) Komissio korosti käytettävissään olevien tietojen perusteella tekemässään kansainvälistymistukea koskevassa alustavassa arvioinnissa muun muassa seuraavia näkökohtia⁽⁸⁾:

— Järjestelmän perusteella myönnettävä tuki näyttää itse asiassa liittyvän jälleenmyyntiverkoston perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin, jolloin se ei sovellu yhteismarkkinoille (ks. erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen annettu asetus (EY) N:o 70/2001⁽⁹⁾).

— Vaikka tuet voitaisiinkin luokitella investointituiksi, komissio katsoi, että 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisia alueellisia poikkeuksia ei voida tässä tapauksessa soveltaa. Alueellisia poikkeuksia voidaan soveltaa vain investointeihin, jotka tehdään tukeen oikeutetun alueen rajojen sisäpuolella. Italian viranomaiset katsoivat, että tapaukseen voitaisiin soveltaa Italian aluetukikartan perusteella Sisilian alueelle määriteltyä intensiteettiä⁽¹⁰⁾, koska Sisilia on yksi 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen poikkeuksen nojalla tuettavista alueista, mutta kyseinen tukitoimi koskee rakenteiden perustamista kyseisen alueen ulkopuolelle.

- (20) Komissio korosti käytettävissään olevien tietojen perusteella tekemässään toimintatukea koskevassa alustavassa arvioinnissa muun muassa seuraavia näkökohtia⁽¹¹⁾:

— Kyseinen tukitoimi on rajattu ajallisesti eli sitä voidaan soveltaa vuoden 2006 loppuun asti, ja siinä säädetään tuen enimmäisintensiteetin alenemisesta.

— Italian viranomaiset eivät kuitenkaan ole osoittaneet näiden toimintatukien olevan suhteutettuja haittoihin, joita niillä pyritään poistamaan. Viranomaiset eivät ole myöskään toimittaneet tietoja, joiden avulla voitaisiin tämentää, minkätyyppisiä alueellisia haittoja poistetaan. Haittoja ei ole myöskään kuvailtu eikä niiden määrää ole arvioitu, eikä ole osoitettu, että tuki edistäisi alueellista kehitystä.

— Toimintatukia jäsenvaltioiden välisen viennin edistämiseksi ei myöskään voida hyväksyä⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ Ks. lähemmin tämän päätöksen 28—30 kappale (vrt. alaviite 2).

⁽⁹⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 105, 20.4.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ Ks. lähemmin tämän päätöksen 31—36 kappale (vrt. alaviite 2).

⁽¹²⁾ Ks. alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat, 4.17 kohta (EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9, muutettu komission tiedonannolla (EYVL C 258, 9.9.2000, s. 5)).

(21) Komissio esitti päätöksessään epäilyjä myös siitä, soveltuvatko kaksi muuta eräistä tukijärjestelmän säännöksistä johdettavaa tekijää yhteismarkkinoille ⁽¹³⁾:

- Toimenpiteessä edellytetään, että tuensaajayritykset on merkitty kauppakamarin yritysrekisteriin ja käsiteollisuusyritykset puolestaan käsiteollisuusyritysten rekisteriin. Tällaiset vaatimukset voivat rikkoa sijoitautumisosoikeudesta annettuja yhteisön sääntöjä ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltävää periaatetta (EY:n perustamissopimuksen 12 artikla).
- Kesäkuun 22 päivänä 2001 annetun asetuksen mukaisen *de minimis* -säännön nojalla myönnettävän tuen osalta komissio totesi, että aluelain 32/2000 15 §:n 3 kohdan lopussa olevissa säännöksissä, jotka ovat oleellinen osa kyseistä ilmoitusta, ei oteta huomioon asetuksen (EY) N:o 69/2001 ⁽¹⁴⁾ 2 artiklan 2 kohdassa asetettua kolmen vuoden ajanjaksoa. Aluelain säännöksen mukaan tuensaajien on ilmoitettava kaikista 1 päivän tammikuuta 2000 jälkeen saamistaan vähämerkityksisistä tuista. Kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viiteajanjakso voi sen sijaan vaihdella, kuten asetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa säädetään.

4. ITALIAN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (22) Italian viranomaiset eivät ole esittäneet huomautuksia aiotusta tukijärjestelmästä.
- (23) Italian viranomaiset ovat kuitenkin toimittaneet selvennyksiä *de minimis* -sääntöä koskevasta säännöksestä eli menettelyn aloittamista koskevan komission päätöksen 38 kappaleessa esitetyistä epäilyistä.
- (24) Mainitussa kirjeessä Italian viranomaiset täsmensivät, ettei tukea ole vielä myönnetty ja että aluehallinto maksaa tukea tukihakemusten hallinnollisen käsittelyn päättymisen jälkeen menettelyn aloittamista koskevan päätöksen 38 kappaleeseen sisältyvien tietojen sekä asetuksen (EY) N:o 69/2001 ⁽¹⁵⁾ mukaisesti. Italian viranomaiset ilmoittivat myös, että aluelain 32/2000 15 §:n 3 kohdan lopussa oleva säännös ei koske tuen myöntämistä *de minimis* -säännön perusteella, vaan siinä käsitellään vain alueellisen tietokannan perustamista.

5. ARVIOINTI TUESTA

5.1 Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisen tuen arviointi

- (25) Sen arvioimiseksi, onko kyseinen toimenpide EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on määriteltävä, tuoko se tuensaajille etua, joka on peräisin valtion varoista, vaikuttaako toimenpide kilpailuun ja saattaako se haitata jäsenvaltioiden välistä kauppaa.
- (26) Ensimmäinen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa mainittu ratkaiseva tekijä on se, suosiiko toimenpide jotakin erityistä tuensaajaa. On siis yhtäältä määriteltävä, saavatko tuensaajayritykset taloudellista etua, jota ne eivät olisi saaneet normaalissa markkinatilanteessa, tai välttyvätkö ne maksuilta, jotka niiden olisi normaalitapauksessa pitänyt suorittaa yrityksen omista varoista, ja toisaalta onko kyseinen etu myönnetty tietyille yritysryhmälle. Avustusten ja tuen myöntäminen Sisilian alueella toimiville yrityksille niiden hallintomenojen varten tuo tuensaajille taloudellista etua, sillä se vähentää tukikelpoisten hankkeiden toteuttamiskustannuksia ja juoksevia kuluja, jotka yritysten olisi normaali-tilanteessa maksettava itse. Käsiteltävänä oleva toimenpide koskee ainoastaan Sisilian alueella toimivia pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat etuoikeutetussa asemassa sikäli, että tukea ei myönnetä alueen ulkopuolella sijaitseville yrityksille eikä sellaisille alueella toimiville yrityksille, jotka eivät ole pieniä tai keskisuuria yrityksiä tai niiden yhteenliittymiä tai niiden muodostamia yhtymiä.
- (27) Toinen 87 artiklan soveltamista koskeva edellytys on se, että tuen on oltava valtion myöntämä ja valtion varoista myönnetty. Tässä tapauksessa valtion rahoituksen vahvistaa se, että toimenpide on käytännössä kustannettu tietyn alueen budjettivaroista.
- (28) Kolmas 87 artiklan 1 kohdan soveltamista koskeva edellytys on se, että tuki vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua. Tässä tapauksessa toimenpiteet uhkaavat vääristää kilpailua, sillä ne vahvistavat tuensaajayritysten taloudellista asemaa ja toimintamahdollisuuksia suhteessa kilpailijoihin, jotka eivät saa tukea.
- (29) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamista koskevan neljännen edellytyksen mukaan tuki vaikuttaa tai voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tähän liittyen on todettava, että järjestelmä koskee alueen talouden kansainvälistämistä ja sisältää toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa yrityksiä saavuttamaan tämä päämäärä. Kyseinen tukijärjestelmä koskee näin ollen yrityksiä, jotka harjoittavat toimintaa sellaisilla

⁽¹³⁾ Ks. lähemmin tämän päätöksen 37 ja 38 kappale (vrt. alaviite 2).

⁽¹⁴⁾ Ks. alaviite 5.

⁽¹⁵⁾ *Ibid.*

aloilla, joilla esiintyy kansainvälistä kilpailua. Voidaan kuitenkin vahvistaa, että järjestelmä koskee nimenomaan kansainväliseen kauppaan osallistuvia talouden toimijoita.

- (30) Edellä mainituista syistä komissio katsoo, että toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukainen tukijärjestelmä ja että sen voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille vain, jos tuensaajiin voidaan soveltaa jotakin EY:n perustamissopimuksessa asetettua poikkeusta.

5.2 Järjestelmän laillisuus

- (31) Koska toimenpide ei ole vielä tullut voimaan lykkäämisestä annetun lausekkeen nojalla (aluelain 32/2000 198 §), komissio katsoo, että Italian viranomaiset ovat noudattaneet perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista velvollisuutta ilmoittaa tuesta.

5.3 Sovellettava poikkeus

- (32) Määriteltyään valtiontuen luonteen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio tarkastelee, voidaanko toimenpide katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan perusteella.
- (33) EY:n perustamissopimuksessa määriteltyjen poikkeusten soveltamismahdollisuuden osalta komissio katsoo, ettei kyseisiin tukiin voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä poikkeuksia, sillä kyseessä ei ole 87 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritelty sosiaalinen tuki, 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määritelty tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi eikä 87 artiklan 2 kohdan c alakohtaan kuuluva tuki. On ilmeistä, ettei niihin voida soveltaa myöskään 87 artiklan 3 kohdan b ja d alakohtaa. Komission on näin ollen tutkittava, voidaanko käsiteltävänä olevaan tukijärjestelmän soveltaa 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisia poikkeuksia.

5.4 Tuen yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointi ja komission esittämät varaukset

- (34) Komissio arvioi muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, että tuet investointikustannuksiin sellaisten hankkeiden toteuttamiseksi, joiden tarkoituksena on toteuttaa yrityksen pysyvä edustus yksillä tai useammilla ulkomaanmarkkinoilla (messukeskukset, näyttelytila, edustaja) ⁽¹⁶⁾, liittyvät erityisesti vientitoimintaan. Tuet näyttivät liittyvän jälleenmyyntiverkoston perustamiseen ja sen toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin. Vientituet eivät ole yhteensopivia asetuksen (EY) N:o 70/2001 ⁽¹⁷⁾ kanssa. On huomattava, että komissio on jo kauan sitten kieltänyt vientituet ⁽¹⁸⁾. Komissio totesi seitsemännän kilpailupoliittikkaa koskevan kertomuksen (1977) 242 kohdassa, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan sovellettaviin vientitukiin ei voida soveltaa mitään poikkeusta riippumatta niiden intensiteetistä, muodosta, perusteista tai tarkoituksesta. On näin ollen todettava, ettei muodollinen tutkintamenettely ole hälventänyt komission epäilyjä ja ettei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kyseinen järjestelmä on yhteismarkkinoille soveltumaton vientitukea. Selvitysten laatimiseen ja konsulttipalveluihin myönnetty tuet voivat toki olla yhteismarkkinoille soveltuvia asetuksen (EY) N:o 70/2001 5 artiklan mukaisten edellytysten perusteella. Komissio ei kuitenkaan voi hyväksyä kyseisiä tukia sen vuoksi, ettei jäsenvaltio ole tehnyt mitään erillisiä sitoumuksia eikä antanut täsmällisempiä määritelmiä. Italia voi kuitenkin tämän kohdan osalta halutessaan toteuttaa toimenpiteen poikkeussäännön puitteissa ja siinä vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.

- (35) Italian viranomaiset kiistivät tutkinnan alkuvaiheessa toimenpiteen luokittelun vientitueksi ja totesivat, ettei toimenpide liity suoraan tuotteiden vientiin eikä jälleenmyyntiverkoston perustamiseen, toimintaan tai markkinointiin. Ne eivät kuitenkaan toimittaneet käsitystään tukevia tietoja. Viranomaiset huomauttivat vain, että tuki edistäisi Sisilian alueellista kehitystä ja että toimenpide olisi luokiteltava aluetueksi. Italian viranomaiset ilmoittivat lisäksi olevansa valmiit jättämään pois sellaiset tuet, jotka kohdistuisivat tavaroiden varastointiin, jälleenmyyntikeskuksiin ja kaikkeen sellaiseen toimintaan, joka liittyy markkinointiin ja jälleenmyyntiin. Komissio oli kuitenkin esittänyt muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä epäilyjä myös siitä, voidaanko tukijärjestelmän mukaiset toimenpiteet luokitella asetuksen (EY) N:o 70/2001 2 artiklassa tarkoitetuiksi investointitueksi. Komissio toteaa, ettei esitettyjä epäilyjä ole kumottu ja että kysymys toimenpiteiden määrittelemisestä vientitueksi tai investointitueksi on edelleen epäselvä.

⁽¹⁶⁾ Ks. 7 kappale, ensimmäinen alakohta.

⁽¹⁷⁾ Ks. alaviite 9. Ks. erityisesti 1 artiklan 2 kohdan b alakohta ja johdanto-osan kappale 16.

⁽¹⁸⁾ Ks. komission päätös 73/263/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1973, joka koskee Ranskan lain nro 65-566 (annettu 12 päivänä heinäkuuta 1965) 34 §:n sekä 24 päivänä maaliskuuta 1967 päivätyn kiertokirjeen nojalla myönnettyjä veroetuksia sivuliikkeitä ulkomaille perustaville ranskalaisille yrityksille (EYVL L 253, 10.9.1973, s. 10).

- (36) Komissio oli lisäksi todennut muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, että vaikka tuet voitaisiinkin luokitella investointituiksi, 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisia alueellisia poikkeuksia ei voitaisi tässä tapauksessa soveltaa. Poikkeuksia voidaan nimittäin soveltaa vain investointeihin, jotka tehdään tukeen oikeutetun alueen rajojen sisäpuolella. On totta, että asetuksen (EY) N:o 70/2001 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "investointi [...] yhteisössä tai sen ulkopuolella on yhteismarkkinoille soveltuva perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti [...]". Asetusta voidaan siis soveltaa myös ulkomaille tehtyihin investointeihin. Investointien on kuitenkin oltava asetettujen edellytysten mukaisia. Erityisesti 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tuen enimmäisintensiteetti ei saa olla enempää kuin 15 prosenttia pienten yritysten osalta ja 7,5 prosenttia keskisuuren yritysten osalta. Keskimääräisenä intensiteettinä voidaan soveltaa korkeampaa, investointiin tarkoitettua aluetuen enimmäisintensiteettiä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos investointi toteutetaan tukeen oikeutetuilla alueilla. Tästä seuraa, että Sisilian aluetta koskevaa tuen enimmäisintensiteettiä voidaan soveltaa vain, jos investointi toteutetaan Sisilian alueella. Italian viranomaiset katsovat päinvastoin, että tapaukseen voidaan soveltaa Italian aluetukikartan perusteella Sisilian alueelle määriteltyä intensiteettiä, sillä Sisilia on yksi 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen poikkeuksen nojalla tuettavista alueista, mutta kyseinen tukitoimi koskee rakenteiden perustamista kyseisen alueen ulkopuolelle. Italian viranomaiset esittivät muodollisen tutkintamenettelyn yhteydessä vain kyseenalaisia tulkintoja asetuksen (EY) N:o 70/2001 4 artiklan säännöksistä tukeakseen Sisilian aluetta varten asetettua enimmäisintensiteetin hyväksyttävyyttä. On näin ollen todettava, ettei muodollinen tutkintamenettely ole hälventänyt komission epäilyjä ja ettei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kyseinen tukijärjestelmä on yhteismarkkinoille soveltumaton investointitukea.
- (37) Komissio totesi muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, että tuet sellaisten pk-yritysten yhteenliittymien perustamiseen ja käynnistämiseen, joiden tarkoituksena on yhteistyöhankkeiden toteuttaminen osana kansainvälistä myynninedistämistointia⁽¹⁹⁾, eivät täytä asetuksessa (EY) N:o 70/2001 asetettuja edellytyksiä. Komissio täsmensi lisäksi, että kyse oli komission näkemyksen mukaan toimintatuista. Irtaimiston hankkiminen on kuitenkin tuotantoinvestointeihin tarkoitettuun tukeen oikeuttava kustannus, myös silloin, kun hankinta tapahtuu yhteisön ulkopuolella, kunhan kaikki muut asetuksessa (EY) N:o 70/2001 asetetut edellytykset täyttyvät. Komissio ei kuitenkaan voi hyväksyä tuotantoinvestointeihin eli irtaimiston hankintaan tarkoitettuja tukia sen vuoksi, ettei jäsenvaltio ole tehnyt mitään erillisiä sitoumuksia eikä antanut täsmällisempiä määritelmiä. Italia voi kuitenkin tämän näkökohdan osalta halutessaan toteuttaa toimenpiteen poikkeussäännön puitteissa ja siinä vahvistettuja edellytyksiä noudattaen. On kuitenkin välttämätöntä, että kaikki asetuksessa vahvistetut ehdot täyttyvät. Tämä koskee esimerkiksi tuen intensiteettiä⁽²⁰⁾, jonka osalta komissio on jo ilmaissut kantansa⁽²¹⁾.
- (38) Sisilian alue on oikeutettu tukeen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa asetettua poikkeuksen nojalla edellä mainitun Italian aluetukikartan perusteella.
- (39) Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen perusteella⁽²²⁾ yritysten juoksevien kustannusten vähentämiseen tarkoitettuja tuet (toimintatuet) ovat periaatteessa kiellettyjä. Tämän tyyppisiä tukia voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia alueilla, joihin sovelletaan 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta edellyttäen, että tuki edistää alueellista kehitystä, että myöntäminen on perusteltua tuen luonteen vuoksi ja että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään. Jäsenvaltion on kuitenkin osoitettava alueellisten haittojen olemassaolo ja arvioitava niiden suuruus. Samoissa suuntaviivoissa todetaan myös, että toimintatuen on oltava ajallisesti rajoitettua ja vähenevää.
- (40) Komissio totesi, että kyseinen toimenpide on ajallisesti rajoitettu eli sitä voidaan soveltaa vuoden 2006 loppuun asti, ja sen enimmäisintensiteetti on aleneva.
- (41) Komissio totesi kuitenkin, ettei toimenpiteessä täsmennetä, onko intensiteetti ilmaistu brutto- vai nettointensiteettinä ja että alkuvaiheen enimmäisintensiteetti, 70 prosenttia, vaikuttaa melko korkealta. Italian viranomaiset eivät ole myöskään selittäneet, miten tuen muoto ja kesto olisivat tarkoituksenmukaisia kyseisten poistettavien haittojen laadun kannalta, eivätkä ne ole osoittaneet toimintatukien olevan suhteutettuja haittoihin, joita niillä pyritään poistamaan. Viranomaiset eivät ole myöskään toimittaneet tietoja, joiden avulla voitaisiin täsmäntä ja perustella, minkä tyyppisiä alueellisia haittoja poistetaan, tai arvioida haittojen määrää, eivätkä ne ole osoittaneet, että kyseiset tuet ovat oikeutettuja sen vuoksi, että ne edistävät alueellista kehitystä.
- (42) Lisäksi komissio totesi, että jäsenvaltioiden välisen viennin edistämiseksi myönnettäviä toimintatukia ei myöskään voida hyväksyä⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Ks. 36 kappale.

⁽²¹⁾ Ks. komission päätös 97/257/EY, tehty 5 päivänä kesäkuuta 1996, Saksan liittotasavallan aikomuksesta myöntää tukea Puolassa toteutettaville investointihankkeille osana Brandenburgin osavaltion takausohjelmaa (EYVL L 102, 19.4.1997, s. 36); komission päätös 97/240/EY, tehty 5 päivänä kesäkuuta 1996, Itävallan tasavallan ERP-kansainvälistämishankkeiden yhteydessä suunnittelemissa tukitoimenpiteistä (EYVL L 96, 11.4.1997, s. 15); komission päätös 97/241/EY, tehty 5 päivänä kesäkuuta 1996, ERP-Itä-Eurooppa-ohjelmaan kuuluvista Itävallan tasavallan tukihankkeista (EYVL L 96, 11.4.1997, s. 23).

⁽²²⁾ Ks. alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat, 4.15—4.17 kohta (ks. alaviite 12).

⁽²³⁾ Ks. alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat, 4.17 kohta (ks. alaviite 12).

⁽¹⁹⁾ Ks. 7 kappale, toinen alakohta.

- (43) On näin ollen todettava, ettei muodollinen tutkintamenettely ole hälventänyt komission epäilyjä ja ettei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kyseinen tukijärjestelmä on yhteismarkkinoille soveltumatonta toimintatukea.
- (44) Komissio korosti muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, että kauppakamarin yritysrekisteriin merkitsemistä ja käsiteollisuusyritysten käsiteollisuusyritysten rekisteriin merkitsemistä koskevat vaatimukset voivat rikkoa sijoittautumisoikeudesta annettuja yhteisön sääntöjä ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltävää periaatetta (EY:n perustamissopimuksen 12 artikla). Näitä epäilyjä ei ole kumottu. Italian viranomaiset eivät ole antaneet vastauksia tai selvennyksiä, joten komissio ei voi ottaa kantaa kyseiseen näkökohtaan. Komission ei kuitenkaan välttämättä tarvitse ottaa kantaa tähän asiaan, sillä muodollisen tutkintamenettelyn perusteella se katsoo, ettei kyseinen tukijärjestelmä sovellu yhteismarkkinoille. On kuitenkin todettava, että jos Italia aikoo toteuttaa jonkin toimenpiteen asetuksen (EY) N:o 70/2001 nojalla, kuten aiemmissa kohdissa on mainittu, sen on noudatettava perustamissopimuksen määräyksiä.
- (45) Vähämerkityksisten tukien osalta komissio toteaa, että Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet, ettei tukea ole vielä myönnetty ja että ne noudattavat asetuksen (EY) N:o 69/2001 ⁽²⁴⁾ säännöksiä. Koska Italian viranomaiset ovat todenneet, että aluelain 32/2000 15 §:n 3 kohdan lopussa olevat säännökset eivät koske vähämerkityksisiä tukia vaan ainoastaan alueellisen tietokannan perustamista, säännökseen ei tarvitse tehdä muutoksia.

6. PÄÄTELMÄT

- (46) Komissio katsoo tämän päätöksen IV jaksossa esitetyn tarkastelun perusteella, että Sisilian alueen yritysten kansainvälistymisen edistämiseksi toteutettava tukijärjestelmä ei sovellu yhteismarkkinoille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Italian tasavalta aikoo myöntää Sisilian alueen yritysten kansainvälistymisen edistämiseksi 23 päivänä joulukuuta 2000 annetun Sisilian aluelain nro 32 26 §:n ja 22 päivänä kesäkuuta 2001 annetun asetuksen nojalla ⁽²⁵⁾ ei sovellu yhteismarkkinoille.

Tukea ei näin ollen voida toteuttaa.

2 artikla

Italian tasavallan on ilmoitettava komissiolle viimeistään kahden kuukauden kuluttua tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

⁽²⁴⁾ Ks. alaviite 5.

⁽²⁵⁾ Ks. alaviite 4.